

DIEVO PERKEIČIANTI JĖGA

 Ačiū, broli. [Brolis Karlas Viljams sako: „Tikrai didelė privilegija, kad brolis Branhamas taip dažnai atvyksta į Finiksą. Aš manau, kad jis atvyksta į Finiksą dažniau nei bet kur kitur. Ir mes norime, kad jis ir toliau atvažiuotų, bent jau, kol aš esu čia. Telaimina jus Dievas, broli Branhamai“—Red.] Ačiū— ačiū, broli Viljams.

Labas rytas, draugai. Aš... Tai Šakarian šeima, brolis Viljams ir sesuo Viljams, ir daugelis čia esančių žino apie tai. Aš mačiau tai regėjime, maždaug prieš du ar tris metus, dar prieš jai susergant, ir tai įvyko.

² Ir praėjusiais metais, kai mes buvome čia, aš manau, tai buvo sausio mėnesį, per suvažiavimą, tai buvo tuo metu, kai tas kunigas (Koks jo vardas? Aš dabar pamiršau jo vardą.) buvo čia. [Kažkas sako: „Stanley“—Red.] Stanley, vyskupas Stanley, iš Katalikų bažnyčios. Jūs pamenate, kai jis atnešė man Bibliją, žinote, ir jis pasakė man . . .

Buvo keletas pranašaujančių: „Mano dukra, tu išgydyta“.

³ Ir jis žinojo, jog regėjime buvo pasakyta, kad ji nepasveiks. „Ji mirs tarp antros ir trečios valandos ryto“. Prisimenate tai? [Kažkas sako: „Taip“—Red.] Taigi, antrą ar trečią valandą.

⁴ Ir aš negalėjau pasakyti Demos. Ir vis dėlto aš pasakiau jos pamotei, tiesiai čia kambaryje, kitoje pusėje. Aš pasakiau: „Ji nepasveiks“.

Ponia Šakarian pasakė: „Na, visi pranašauja“.

⁵ Aš pasakiau: „Žinoma, aš galiu ir klysti, bet aš tai pasakiau. Ji nepasveiks“.

⁶ Aš daugeliui iš jų pasakiau, maždaug prieš trejus metus: „Aš mačiau, kaip ji kovojo dėl savo gyvybės, ir atsigulė į lovą. Ji pakėlė rankas ir šaukė man, štai taip. Ir aš— aš net negalėjau jos pasiekti. Ir tuomet aš mačiau, kaip ji mirė. Ir aš pažvelgiau, ten buvo kažkas, ten buvo laikrodis ir jis rodė kažkur tarp antros ir trečios valandos“.

⁷ Ir taigi, vyskupas pasakė: „Na, aš tiesiog stebėsiu ir pažiūrėsiu kaip tai įvyks“. Taigi, tai įvyko.

⁸ Mes tikrai apgailėstaujame. Jaučiu, kad Bažnyčia neteko puikaus žmogaus - sesers Florence Šakarian. Tačiau, ji buvo puiki dainininkė, ji buvo Dvasios pripildyta moteris.

⁹ Aš buvau su jos mama; jos mama buvo viena iš pirmųjų mano pažįstamų Vakarų pakrantėje, kai jos mama buvo išgydyta. Kai gydytojai . . . Ji buvo komoje ir visa ištinusi. Ir taigi, ten buvęs

gydytojas pasakė man, tarė: „Taigi, kai jūs melsitės, kalbėkite labai tyliai. Nekekliokite didelio triukšmo. Moteris miršta“.

Aš pasakiau: „Taip, pone“.

¹⁰ Ir jis pasakė, tuomet, tiesiog toliau kalbėjo man. Ir, na, aš tiesiog net neturėjau galimybės atverti burnos.

¹¹ Taigi, tai brolis Demos liepė man eiti ir užlipti ten, ir aplankyti ją.

¹² Taigi, aš užlipau laiptais. Ir Florence klūpojo ant grindų, tada graži mergaitė, ir dar kelios moterys. Aš nueėjau ir pasimeldžiau už ją, ir pasakiau tai. Ji buvo be sąmonės. Ir pasakiau jai, kad ji vėl atsikels. Ir ji atsikėlė. Po poros metų ji mirė. Ir taigi, Dievas atsako į mūsų maldas.

¹³ Ir mes tai žinome, mes tikime, kad visi ateiname čia Dievo valia, ir mes išeiname tokiu pat būdu. Vienas po kito, kiekvienas mes peržengsime tuos vartus. Ir štai kodėl mes esame čia šį rytą, susirinkę kartu šiame Krikščionių Verslininkų bendravime, kad pakalbėti apie šituos dalykus ir pasiruošti jiems, kadangi mes žinome, kad jie tikrai ateis.

¹⁴ Taigi, sesuo Florence yra jauna moteris, keturiasdešimt dvejų metų, brolis Viljams man ką tik pasakė, ir labai jauna. Bet prieš tai, kai jie . . . ji žinojo, kad serga šia liga, na, aš mačiau regėjimą apie ją ir man pasakė jos baigtį. Tada, tai būtų . . . Dievas viską žino apie tai, ir ji matė Jėzų kambaryje prieš jai iškeliaujant. Mes tiesiog nenorime už ją melstis, nes mes jau tiek daug meldėmės. Mes tiesiog norime padėkoti Dievui už tą gyvybę, kuri buvo mūsų tarpe, kuri įkvėpė mus visus, kaip sesuo Sakarian.

¹⁵ Ir mes norime melstis už brolių Demos, sesę Rose. Ir atminkite, kad jie savo gyvenime patyrė labai stiprų smūgį, per pastaruosius . . . jo tėvas ir jo sesuo dabar yra . . . pastaruosius metus. [Kažkas kalba su broliu Branhamu—Red.] Bet, ir taigi, mažiau nei . . . mažiau, dešimt mėnesių; ir taip pat sesuo—sesuo Edna.

¹⁶ Taigi, aš žinau, kaip užjausti brolių Demos. Aš turėjau tėvą, brolių, žmoną ir kūdikį, kurie išėjo keletu dienų skirtumu, taigi aš—aš žinau, kaip jis jaučiasi šį rytą. Jūs žinote tai tik tuomet, kai patys atsiduriate tokioje padėtyje, tik tada jūs žinote, kaip užjausti. Ir . . .

¹⁷ [Garsiakalbio sistemoje girgždesys—Red.] Aš tai padariau. Atsiprašau. Kažkur čia, apačioje, aš ranka paliečiau mažyti įtaisą. Taigi aš—aš atsiprašau, gavosi taip garsiai, aš to nenorėjau.

¹⁸ Taigi atsistokime dabar, kol mes . . . jeigu galite, jeigu tai . . . Palenkime savo galvas.

¹⁹ Dangiškas Tėve, mes susirinkome čia šį rytą, kad pagarbintume Tave ir padėkotume Tau bei pašlovintume Tave už tai, kad atsiuntei Jėzų, mūsų Atpirkėją, kad mes turime

viltį, kai baigsis šis gyvenimas, matydami, jog taip nepastovu, kad mes visą laiką čia gyvensime. Ir, Tėve, matydami, į kokią apgailėtiną būklę gali patekti šie kūnai, mes džiaugiamės, kad mums nereikia čia pasilikti visam laikui. Tu padarei pabėgimo kelią per mirties slėnį.

²⁰ Ir, Tėve, mes esame dėkingi Tau ši ryta už gyvenimą tos, kuri stovėjo kartu su mumis, mažiau nei prieš metus, dainuodavo Tavo šlovei, mes pažinojome ją kaip sesę Florence Šakarian. Ir Tu jau seniai, net prieš daugelį metų, mums sakei, kad tai įvyks ir kad tai mums nebūtų didelis šokas. Ir mes žinome, kad tai, ką Tu sakai, yra tiesa. Ir tuomet Tavo Žodis sako: „Žmogus, gimęs iš moters, gyvena trumpai ir kupinas vargų“. Mes taip pat žinome, kad tai tiesa, Viešpatie. Mes visi žinome, kad turime pereiti per tą slėnį. Taigi mes dėkojame Tau už jos gyvenimą, kuris buvo čia, žemėje. Ir tikėjimu tikime, kad dabar ši ryta ji perėjo iš šio parazituojančio barako į šlovingą kūną, kuris niekada nesirgs. Ir jos dainavimo talentas ir balsas, kurį ji turėjo, ir jos dvasia, gausiai pripildyta Kristaus malonės! Jeigu ji galėtų sugrįžti ši ryta, ji jokių būdu ne nepadarytų; jai vėl tektų visa tai pereiti. Dabar viskas baigėsi, ji yra su savo mama ir tėčiu. Jie pašaukė savo vaikelį namo. Taigi, mes—mes dėkojame Tau.

²¹ Mes taip pat norime pasimelsti dėl paguodos mūsų broliui Šakarian, mūsų brangiam mylimam broliui, žinodami kokią gyvenimą jis gyveno, ir kančias, kurias jis išgyvena šiomis paskutinėmis dienomis, ir kaip jam yra; matant, kaip jis sensta, ir jo plaukai slenka, ir jo pečiai palinkę, ir vis dėlto jis stengiasi išlikti veiklos sferoje dėl Dievo. Dieve, suteik jam šiandien jėgų. Mes meldžiame, Dieve, kad Tu suteiktum tai. Už visus tuos, kurie sielvartauja dėl jos išėjimo, mes meldžiame už kiekvieną iš jų.

²² Ir leisk mums, Viešpatie, kai mes galvojame apie tai, prisiminti, kad vieną dieną ir mums teks išeiti. Kol mes sėdime čia kartu, Viešpaties Jėzaus Akivaizdoje, mes norime paprašyti, kad Tu atgaivintum tai mūsų atmintyje. Ir leisk mums patikrinti, kaip tai buvo, ar atlikti savo gyvenimo inventorizaciją, kad mes būtume po Krauju ir Tikėjime. Suteik tai, Viešpatie.

²³ Dabar, kai tokiomis aplinkybėmis aš stengiuosi pateikti žmonėms nedidelį pamokslą šiandien, aš meldžiu, kad Tu padėtum man, Viešpatie. Sustiprink mane, nes man—man—man to reikia, Viešpatie. Ir aš meldžiu, kad Tu suteiktum tai. Ir te būna pasakyta tai, kas tiesiog pagerbs Tave. Ir jeigu kas nors, kas ši ryta girdi mūsų balsą ir nėra pasiruošęs pasitikti valandos, kuri yra prieš juos, tegul tai būna tas metas, kai jie atsидуos Tam, Kuris pasakė: „Aš esu Kelias, Gyvenimas ir Tiesa“, - mūsų Viešpačiui Jėzui Kristui. Nes mes prašome to Jo Vardu. Amen. (Galite atsisėsti.)

²⁴ [Kažkas ant pakylės kreipiasi į brolių Branhamą—Red.] Čia esantis brolis nori sužinoti, ar visi gerai girdi. Jis turi pajungęs

čia du mikrofonus. Ar viskas gerai? Ar jums girdisi? Pakelkite savo rankas, jei galite. Ar jums girdisi? Pakelkite rankas. Gerai.

²⁵ Aš apgailestauju, kad ši rytą neturime pakankamai sėdimos vietos. Ir mes tikimės, kad aš neužsibūsiu per ilgai, tik tiek, kad galbūt galėčiau pristatyti, galbūt Žodžio skaitymą; kad Viešpats Dievas pagerbs Savo Žodį, kuris yra skaitomas ir suteiks mums iš Savo malonės, kad mes galėtume tuo Jam patarnauti.

²⁶ Taigi, Bili Polis ši rytą man pasakė, kad galimas dalykas, jog kitą sekmadienį mes kalbėsime Grantvėjaus Dievo Asamblėjoje, Tusone. Jei čia yra kas nors iš Tusono, galbūt, šią savaitę man nepavyks su jumis susitikti. Aš kitą sekmadienį būsiu Grantvėjaus Dievo Asamblėjoje.

²⁷ Taigi dabar mes ką tik grįžome iš Rytų, ir aš tarsi šiek tiek pavargau, persivalgydamas, dėl pernelyg didelio žmonių gerumo ten kalnuose. Ir—ir susirgau, taigi aš šią savaitę nesijaučiu gerai. Todėl jūs melskitės už mane. Ir . . .

²⁸ [Kažkas sako: „Per daug sterbinių žiurkių“—Red.] Ką sakote? [„Per daug sterbinių žiurkių.“] Brolis Karlas Viljams su savo humoro jausmu, ir aš manau, kad mums to dabar reikia, jis pasakė: „Per daug sterbinių žiurkių“. Apie tai nežinau, broli Karlai, bet voverių tikrai daug.

²⁹ Taigi, jeigu jūs norite už ką nors ši rytą pasimelsti, na, aš— aš tikrai būčiau dėkingas, jeigu jūs pasimelstumėte už mane, nes man—man to reikia.

Dabar mes norime greitai pereiti prie Žodžio.

³⁰ Ir aš nenoriu užlaikyti jūsų čia per ilgai, nes manau, kad ši rytą visoje šalyje yra prisijungusiųjų telefonu, nuo Vakarų pakrantės iki Rytų pakrantės, nuo Siaurės ir Pietų. Daug, daugelis susirinkimų pasinaudojo šia paslauga, kaip ir jūs visi turėjote čia, iš bažnyčios. Taip pat yra prisijungusių Finikse, visur, kur vyksta tarnavimai, tai pereina tiesiai į . . . Ir jie susirenka bažnyčiose, namuose, ir panašiai, puikus telefono ryšys. Jie sako, kad tai net geriau nei transliacija. Tai prisijungimas telefonu, jie padeda kambaryje telefono ragelį ar mikrofoną, ar kas ten bebūtų. Ir jie . . . Mano žmona sakė, kad praėjusią savaitę atvykus iš Indianos į Tusoną, tai buvo tas pats, kas stovėti tame kambaryje. Taigi, mes meldžiame, kad Dievas palaimintų visus ši rytą esančius prie linijos, kad ir kur jie būtų. Niujorke dabar tai bus, o, po vidurdienio ir skirtingas laikas, kai tai pereina per visą šalį.

³¹ Dabar Knygoje Romiečiams, 12-as skyrius, 1-a ir 2-a eilutės, mes norėtume—norėtume perskaityti šią Rašto vietą.

Dievo gailestingumu aš prašau jus broliai, aukoti savo kūnus kaip gyvą, šventą, Dievui priimtina auką - tai jūsų sąmoningas tarnavimas.

Ir neprisiderinkite prie šio pasaulio, bet pasikeiskite, atnaujindami savo protą, kad jūs galėtumėte iširti, kas yra gera ir tobula. . . gera, priimtina ir tobula Dievo valia.

³² Dabar, jeigu Viešpats panorės, aš noriu paimti temą šiam rytui: „Dievo Perkeičianti Jėga“.

Jūs neprisiderinkite prie šio pasaulio: bet. . . pasikeiskite, atnaujindami savo protą, taigi, ir iširti tai, kas yra ta gera, tobula ir priimtina Dievo valia.

³³ Tai senas gerai žinomas tekstas, kurį savo laiku naudojo daugelis iš jūsų pastorių. Jis buvo naudojamas nuo tada, kai Tai buvo parašyta. Bet taigi, vienas dalykas apie Dievo Žodį – Jis niekada nesensta, nes Jis yra Dievas. Jis niekada nesensta. Per visas kartas dabar, jau beveik dvidešimt aštuonis šimtus metų, ar daugiau, ši Dievo Žodį skaito žmonės, kunigai ir taip toliau ir Jis niekada nepasensta. Aš pats Jį skaitau jau apie trisdešimt penkerius metus. Ir kiekvieną kartą, kai aš Jį skaitau, aš randu ką nors nauja, ko pirmą kart nepastebėjau. Nes Jis yra įkvėptas, Jis yra Dievas rašto pavidalu. Suprantate, Tai yra išsakyti Dievo atributai ir patalpinti popieriuje.

³⁴ Daug kartų žmonės sako: „Na, taigi, šią Bibliją parašė žmonės“. Ne. Pačioje Biblijoje pasakyta, kad Dievas parašė Bibliją. Tai yra Dievo Žodis.

³⁵ Ir Jis niekada negali suklysti. Jėzus pasakė: „Dangus ir žemė praeis, bet Mano Žodžiai nepraeis“. Ir Jis negali praeiti ir likti Dievu, nes Tai yra Jo dalis.

³⁶ Ir tuomet jūs, būdami Jo sūnumi ir dukra, jūs esate To dalis, ir tai daro jus Jo dalimi. Štai kodėl mes susirenkame kartu bendravimui apie Dievo Žodį.

³⁷ Taigi, šis žodis *perkeisti*, aš vakar žvilgtelėjau į žodyną. Kai aš beveik praradau laiką, kada aš turėjau būti čia, ieškodamas temos ir aš suradau šį žodį, ar tiksliau, šį tekstą, Rašto vietą. Ir žodyne parašyta, kad tai yra „kažkas, kas pakeista“. Tai būti „pakeistam“. *Pakeistas* – „padarytas kitoks nei buvo, tai buvo. . . charakteris ir visa kita buvo pakeista“, – *pakeisti*.

³⁸ Ir šį rytą aš galvoju apie Pradžios 1. Šis pasaulis buvo be formos, ir jis buvo tuščias, ir žemę gaubė tamsa; nieko, tik visiškas chaosas. Ir kai šis pasaulis buvo tokioje būklėje, Dievo Dvasia judėjo virš vandens ir visas vaizdas buvo pakeistas; iš visiško chaoso – į Edeno sodą. Tai yra perkeičianti Dievo jėga, kuri gali paimti kažką, kas yra niekas, ir padaryti iš to kažką nuostabaus. Dievo perkeičianti jėga!

³⁹ Ir mes tai suprantame, skaitydami Raštus, kad Dievui prireikė šešių–šešių tūkstančių metų, kad paruoštų šį Edeną. Taigi, Jis galbūt ir neužtruko tiek ilgai; bet tik darant prielaidą ir imant iš Rašto, kur Jame pasakyta: „viena diena pas Dievą

yra tūkstantis metų žemėje“, - taip yra, jeigu Dievas skaičiuotų laiką. Ir sakoma, kad šešis tūkstančius metų Jis kūrė žemę ir Jis pasėjo žemėje visą gerą sėklą. Ten viskas buvo tiesiog tobula.

⁴⁰ Aš manau, daugelį kartų, net kai kritikai pradeda skaityti Pradžios Knygą, jie pradeda ją kritikuoti, nes atrodo, kad viskas Joje nuolat kartojasi ar išmuša jus iš vėžių tai čia, tai ten.

⁴¹ Bet jeigu mes, prieš pradėdami skaityti mūsų tekstą, tiesiog atkreiptume dėmesį į tai, kad Mozė matė regėjimą. Ir Dievas jam kalbėjo. Dievas kalbėjo su Moze veidas į veidą, iš lūpų į ausį. Taigi, Jis niekada taip nekalbėjo su jokių kitų žmogumi, kaip Jis kalbėjo su Moze. Taigi, Mozė buvo didis, vienas iš didingiausių pranašų. Jis buvo Kristaus provaizdis. Ir dabar Dievas gali kalbėti, Jis turi balsą. Jis buvo išgirstas. Dievas gali kalbėti.

⁴² Ir Dievas gali rašyti. Dievas Savo pirštu užrašė dešimt Įsakymų. Kartą Jis Savo pirštu užrašė ant–ant Babilono sienų. Kartą Jis pasilenkė ir Savo pirštu rašė smėlyje. Dievas gali kalbėti. Dievas gali skaityti. Dievas gali rašyti.

⁴³ Dievas yra visos malonės ir Jėgos Šaltinis, ir Dieve yra visa Dieviška išmintis. Taigi, žinant tai, Jis yra vienintelis egzistuojantis Kūrėjas. Nėra kito kūrėjo, išskyrus Dievą. Šėtonas iš viso negali kurti, jis tik iškraipo tai, kas sukurta. Bet Dievas yra vienintelis Kūrėjas.

⁴⁴ Todėl Jis kūrė savo Žodžiu. Jis siuntė Savo Žodį. Taigi, visas sėklas, kurias Jis pasėjo žemėje, Jis tas sėklas suformavo Savo Žodžiu, nes nebuvo nieko, iš ko būtų galima sukurti sėklą. Jis pasėjo jas, ir jos buvo po vandeniu. Jis tiesiog pasakė: „Tebūnie *tai* ir tebūnie *tai*“.

⁴⁵ Taigi, mes sužinome, kad daugybę kartų atrodo, jog Biblija kartuoja ar sako kažką, ko Ji nesako. Pavyzdžiui Pradžios 1, mes randame, kad „Dievas sukūrė žmogų pagal Savo Paties atvaizdą, pagal Dievo atvaizdą Jis sukūrė jį; vyrą ir moterį sukūrė juos“. Ir Jis tęsia toliau, ir žemėje įvyko daugybė dalykų.

⁴⁶ Tuomet sužinome, kad nebuvo žmogaus, kuris galėtų įdirbti žemę. „Tada Dievas sukūrė žmogų iš žemės dulkių“. Tai buvo kitoks žmogus. „Ir Jis įkvėpė į jį gyvybės dvasią, ir jis tapo gyva siela“.

⁴⁷ Pirmasis žmogus buvo pagal Dievo atvaizdą, kuris buvo Dvasia. Jono 4 sakoma: „Dievas yra Dvasia, ir tie, kurie garbina Jį, turi garbinti Jį Dvasioje ir Tiesoje“. Bet Dievas yra Dvasia. Ir pirmas žmogus, kurį Jis sukūrė, buvo dvasinis žmogus, ir jis buvo pagal Dievo atvaizdą ir panašumą.

⁴⁸ Ir tuomet Jis patalpino šį žmogų į kūną, ir žmogus puolė. Tada Dievas nužengė ir tapo žmogaus atvaizdu, kad Jis galėtų atpirkti tą puolusį žmogų. Mano–mano nuomone, tai yra tikroji Evangelijos istorija.

⁴⁹ Taigi, Dievas per šešis tūkstančius metų pasėjo visas tas nuostabias sėklas, ar Jis ištarė Savo Žodį. „Tai bus tokiu būdu. Bus šis medis. Bus tai“. Viskas buvo tobula. Tai buvo tiesiog gerai. Ir Jis įsakė kiekvienai iš tų sėklų, kokios jos turėtų tapti, kad jos persikeistų į tokios rūšies augalą, kokį ištarė Dievo Žodis, kad jis bus. Jei tai buvo ažuolas, jis turėjo išauginti ažuolą. Jei tai buvo palmė, ji turėjo išauginti palmę.

⁵⁰ Nes didysis Kūrėjas ištarė Savo Žodį ir Žodžio sėkla buvo ten dar prieš susiformuojant tikrai sėklai. Ir Žodis suformavo sėklą. Suprantate „Jis sukūrė pasaulį iš to, kas nematoma“. Suprantate, Jis—Jis sukūrė pasaulį Savo Žodžiu. Dievas viską ištarė, ir tai atsirado.

⁵¹ Ir būdamas Dievu, Kūrėju, ištarė dalykus ir jie atsirado, tai turėjo būti tobulas pasaulis. Tai buvo nuostabi vieta. Tai buvo tikrai tikras rojus čia, žemėje.

⁵² Dabar, kaip ir kiekviena vieta kažkur turi turėti valdymo centrą. Šis suvažiavimas turi valdymo centrą, ir šis skyrius turi valdymo centrą, ir bažnyčia turi valdymo centrą. Ir Dievas turi valdymo centrą. Ir taigi ši puiki vieta, tauta, kurioje mes gyvename, turi savo valdymo centrą. Ir taigi šis puikus Edenas turėjo valdymo centrą, ir jo valdymo centras buvo nukreipta į Edeno sodą, ar buvo Edene, į rytus nuo sodo.

⁵³ Ir Dievas paskyrė Savo sūnų ir Jo sūnaus nuotaką - Adomą ir Ievą, valdyti visą Savo didžiąją kūriniųą čia, žemėje.

⁵⁴ Dievas buvo Adomo tėvas. „Adomas buvo . . . Dievo sūnus“, pagal Raštus. Jis buvo Dievo sūnus.

⁵⁵ Dievas sukūrė jam pagalbininkę iš jo paties kūno; galbūt iš šonkaulio virš jo širdies, kad ji būtų arti jo, ir padarė jam pagalbininkę. Iš tikrųjų tai dar nebuvo jo žmona, kaip ir jis dar nebuvo vyras; Jis tik ištarė tai. Ir štai kur bėda - šėtonas surado ją anksčiau nei Adomas. Taigi, tai buvo tik Jo Žodis, kurį Jis ištarė.

⁵⁶ Aš tai sakau, nenoriu per daug tam skirti laiko. Bet kai kurie iš jūsų gali šiek tiek susipainioti, ypač kai kurie žmonės Pietuose, atrodo, kad žmonėms tai yra šiek tiek painu, dėl Žinios, kurią aš šiandien turiu iš Dievo, dėl gyvatės sėklos. Ir aš viena iš tų dienų ketinu grįžti namo, jei Viešpaties valia, į Džefersonvilį. Aš norėčiau pateikti maždaug šešių valandų trukmės pamokslą ir išaiškinti visa tai, suprantate, pateikti tai tokia forma, kad jūs žinotumėte, apie ką mes kalbame. Ir tai yra TAIP SAKO VIEŠPATS. Tai tokia pat tiesa, kaip ir buvo, kai Jis matė mūsų seserį Florenciją, prieš jai išeinant, prieš kelerius metus. Suprantate, Tai yra Tiesa. Ir dabar mes . . . galbūt tai neteisingai suprasta.

⁵⁷ Jei kas nors ateitų pas mane ir pasakytų ką nors priešingo, aš pats suprasčiau tai klaidingai. Nenorėčiau nieko kritikuoti, kas ką sako. Mes neturime kritikuoti vieni kitų. Aš nesu dėl to kaltas; dėkoju Viešpačiui. Esu kritikavęs nuodėmę ir netikėjimą;

bet ne atskirą asmenį, suprantate, aš—aš nekritikuoju. Mes—mes esame broliai ir seserys, dedantys pastangas, mes einame ten, kur vakar ryte išėjo sesuo Florencija, suprantate. Ji . . . Mes—mes visi turėsime eiti tuo keliu. Ir tai nėra mano tikslas, kad—kad bandyti kritikuoti brolių ar seserį, kurie su jumis nesutinka. Ne, tebūna tai toli nuo manęs, kad tai daryčiau! Nemanau, kad jūs kada nors rasite garsajuostę, kurioje aš būčiau paminėjęs ką nors vardu. Kur aš daugelį kartų jaučiau, kad asmuo buvo neteisus, bet tai yra tarp jų ir Dievo. Bet tai, kas neteisinga, kas liečia nuodėmę ir . . . O nesusipratimai kartais net nėra nuodėmė, tai tiesiog žmonių nesusipratimai. Ir aš—aš manau, kad kiekvienas iš mūsų turi teisę išreikšti savo supratimą.

⁵⁸ Dabar šis didis Kūrėjas patalpino savo sukurtą sūnų. Taigi, Adomas buvo pirmasis Jo sukurtas sūnus. Jėzus buvo Jo *viengimis* Sūnus, suprantate, Jis buvo pradėtas iš moters. Bet Adomas buvo sukurtas tiesiogiai Dievo ranka.

⁵⁹ Taigi, valdymo centras, su Jo—Jo sūnumi ir Jo sūnaus nuotaka virš visko, tai atrodė taip tobula. Ten žmogus buvo viso to galva, Jo Paties sūnus ir jo nuotaka.

⁶⁰ Ir kiekviena sėkla buvo tobula, palmės ir ažuolai, žolė ir paukščiai, ir gyvūnai. Ir viskas buvo tobulai sutvarkyta pagal Dievo Įsakymą: „Nekeiskite savo prigimties. Kiekviena sėkla te išaugina pagal savo rūšį! Ažuole, niekada nebūk iškreiptas į melionmedį“. Suprantate? „Palme, niekada nebūk iškreipta į ką nors kita. Bet kiekviena sėkla - pagal savo rūšį!“ Ir Jis—Jis stebėjo tai per visus laikus.

⁶¹ Ir Jis ištare Žodį. Ir Jo didi kurianti Jėga suformavo tuos dalykus, kurie atsirado, ir net vyrą ir moterį. Ir jie buvo vadovai, nes jie buvo . . . jie buvo pranašesni už visas kitas rases. Ir Jis pastatė juos, kad būtų pavaldūs, taip pat kaip Jis pastatė medžius, gyvūnus ir visa kita, kad būtų pavaldūs: Jo Žodžiui. Jie niekada, jokių būdu neturėjo pažeisti to Žodžio. Jie privalėjo likti Ten. „Niekada nieko iš Jo neatimkite ir nieko prie Jo nepridėkite! Jūs turite gyventi pagal šį Žodį.“

⁶² Ir tol, kol tas kūrinys būtų štai taip egzistavęs, ši ryta seseriai Šakarian nebūtų reikėję išeiti, kol tai būtų štai taip išlikę - didinga Dievo ekonomija! Tai, kuo mes tikime, kad mes grįžtame į tai. Mes grįžtame į tai, į tą vietą.

⁶³ Ten, kur tą septintą ryta, kai Dievas pažvelgė į visa tai ir Jis pasakė: „Tai gerai. Aš—Aš esu tuo patenkintas. Taip, Aš—Aš—Aš džiaugiuosi, kad Aš tai padariau. Ir viskas dabar yra kontroliuojama. Ir Aš pasitikiu Savo sūnumi ir jo žmona, kad—kad jie (padariau juos viso to vadovais), kad jie visa tai prižiūrės ir rūpinsis, kad viskas neštų pagal savo rūšį. Taigi, jis turi galią tai padaryti“. Tuomet Dievas tarė: „Na, jei visa tai taip gerai, ir tai negali būti kitaip, nes tai yra Mano Paties noras. Būtent taip Aš ir noriu. Ir Aš ištariau tai tokiu būdu ir Mano

Žodžiai įgyvendino tai būtent taip, kaip Aš to norėjau. Ir štai tai. Viskas gerai!“ Taigi Biblijoje pasakyta: „Septintąją dieną Dievas išsėjosi nuo visų Savo darbų“.

⁶⁴ Ir viskas kontroliuojama, kad atneštų pagal savo rūši. Taigi atminkite, „kad atneštų“. Kai Jis pasėjo sėklą į žemę, sėkla gali išdygti tik su gyvybės jėga, esančia joje, kad perkeistų tai iš sėklos į augalą ar kas tai būtų. Jo perkeičianti jėga! Taigi, Dievas patalpino ten sėklą su pajėgumu, kad ji bus tokia, kaip Jis ir pasakė, kokia ji bus. Ir tol, kol ji liko savo tinkamoje kategorijoje, ji bus būtent tokia, kaip Dievas ir pasakė, kad ji bus. Ji turėjo tokia būti, nes Jis ją taip sukūrė ir padarė kanalą. Kad viskas, kas pasiliks Jo kanale, Jo Žodžio rikiuotėje, turės išreikšti būtent tai, ką Jo Žodis pasakė apie tai. Tai negali pajudėti iš vietos. Tai nukreipta į tinkamą kanalą. Taigi, viską patikėjo Savo Paties Sūnui, kad taip ir bus, tuomet Dievas pasakė: „Visa tai yra gerai, todėl Aš tiesiog pailsėsiu. Ir kiekviena iš tų sėklų turi savyje jėgą persikeisti į tokią rūši, kokios Aš noriu. Štai kaip tai turi būti, nes Aš kiekvienai sėklai suteikiau persikeitimo jėgą, kad ji dabar iš savęs, iš savo potencialo, taptų būtent tuo, kuo Aš noriu, kad ji būtų“.

⁶⁵ Dievas niekada nepasikeitė. Tiesiog toks pat šiandien, koks Jis buvo tada! Dievas nusprendė kažką padaryti. Jis tai padarys. Niekas Jo nesustabdys. Jis tai padarys!

⁶⁶ Taigi po to, kai viskas taip gerai ir tvarkingai sutvarkyta, Dievas dabar buvo tikras, kad visa tai bus gerai ir tuomet, kai Jis tai padarė, tada atėjo priešas. Aš ketinu . . . Dievas suteikė jėgą perkeisti. Ir aš ketinu pavadinti šį vyruką, kuris turi jėgą ne ką nors vėl sukurti, bet aš . . . Jis turėjo jėgą deformuoti, ne perkeisti; bet deformuoti. Taigi, viskas, kas yra deformuota, yra paimta iš originalios būklės, ir su tuo įvyko kažkas negerai.

⁶⁷ Prieš daugelį metų, eidamas sargybą,ėjau per kukurūzų laukus, aš manau, kad nuo medžio nulūžusi šaka nukrito ant kukurūzo stiebo. Ir stiebas iš visų jėgų stengėsi augti tiesiai, kaip ir turėjo būti, bet jis buvo deformuotas, nes kažkas atsitiko. Ir ant jo gulėjo šaka.

⁶⁸ Tuomet mes laukuose randame laukinį vijoklį. Kurį, daugelis iš čia esančių vyrų, ir galbūt kai kurios moterys . . . jeigu jūs esate iš Kentukio. Moterys ten naudoja kauptuką taip pat, kaip ir vyrai, išėina į laukus su—su kauptuku, mes vadiname jį žąsies kaklo kauptuku, ir apkapoja vijoklius. Nes jeigu jūs jų neiškaupsite ten toje eilėje, kur kukurūzai, štai *taip*, tada tas vijoklis prišliauš, pagriebs tą kukurūzą ir pamažu apsvynios, taip lengvai, taip gudriai, kad jūs net nepastebėsite jog jis apsvynioja. Ir galiausiai jis tampa vis stipresnis ir stipresnis, ir jis traukia tą kukurūzą, kol jis deformuojasi. Traukia jį prie savęs, apvynioja jį aplink savo stiebą; deformuodamas jį iš to,

kuo jis buvo, į kažką kita. Nors tai ir kukurūzas, bet jis yra deformuotas kukurūzas.

⁶⁹ Ir mes visi tebesame pagal Dievo atvaizdą. Bet kai kurie, būdami Dievo sūnūs, yra taip deformuoti, kad vaikšto priešingai Jo Žodžiui ir tam keliui, kurį—kurį Jis turėjo mums ir numatė, kad mes juo eitume. Nustatydamas kažką, pasaulis išveda mus iš kelio, patraukdamas mus arčiau savęs ir toliau nuo to tiesaus, siauro takelio, į kurį Jis mus pasodino, kad būtume Dievo sūnūs ir dukterys. Nuodėmė padarė šį blogį Dievo sūnūms ir dukterims.

⁷⁰ Deformuotojas! Aš žinau, kad atrodo gana keista kalbėti apie tai štai tokiu būdu - „deformuoti“, bet tai, kas jis ir buvo; jis deformavo, ar iškreipė. *Iškreipti* reiškia „pakeisti, padaryti kažkuo kitu“. Ir *deformuoti* - yra tas pats, kad tai buvo perkelta ir deformuota, ir „padaryta kitokiu būdu“. Nors tai vis dar ta pati sėkla, bet ji deformuota.

⁷¹ Taigi, mes randame, kad šis deformuotojas taip pat turėjo lygiai tiek pat laiko, kad deformuotų, kaip ir Dievas turėjo, kad perkeistų. Taigi jis pasėjo savo sėklą, ar niekada nesėjo savo sėklos, jis . . . Edeno sode. Nuo to laiko jis turėjo šešis tūkstančius metų, kad deformuotų Dievo Sėklą - Dievo Žodį; kad deformuotų Jį, padarytų iš Jo kažką kita; kai jis . . . pirmą kartą, kai Ieva paklausė jo ir priėmė tik vieną mažytę frazę.

⁷² Atminkite, pirma šėtonas pacitavo tą Rašto vietą taip aiškiai, kaip tik galėjo būti: „Dievas pasakė, kad: „Nevalgytumėte nuo visų medžių Edeno sode?“ Suprantate? „Nevalgytumėte nuo visų medžių?“

⁷³ Ir atminkite dabar, Ieva pasakė: „Taip, mes galime valgyti nuo visų medžių; bet medžio, kuris yra sodo viduryje, mums nevalia net liesti“. Taigi stebėkite jį, kaip jis savo pamoksle šiek tiek iškreipė tą Žodį. Sakydamas . . . Ieva pasakė: „Nes Dievas pasakė, kad, jeigu mes tai padarysime, tą dieną mes, mirsime“.

⁷⁴ Jis atsakė: „O, tikrai nemirsite“. Suprantate, jis buvo žmogus, jis pasakė: „Jūs—jūs—jūs darykite tai dabar. Ir jūs—jūs esate—jūs esate savotiški neišmanėliai. Jūs, iš tikrųjų jūs nežinote visų dalykų. Bet jeigu jūs tik pasinaudotumėte tuo, tuomet jūs turėtumėte išmintį, jūs turėtumėte pažinimą. Jūs atskirtumėte gera nuo blogo ir būtumėte kaip dievai, jūs, jeigu jūs tik pasinaudotumėte šia išmintimi, kurią aš turiu. Aš žinau, bet jūs nežinote“.

⁷⁵ Yra gerai turėti išmintį. Bet jeigu išmintis prieštarauja, jeigu išmintis nėra teisinga išmintis nuo Dievo, Dieviška išmintis, ir tampa prigimtaine išmintimi, man nesvarbu, kiek mes turime mokslo ir dar ko nors, ar išsilavinimo - ji yra nuo šėtono. Aš jums tai įrodysiu per keletą minučių, jei Viešpats leis. Tai yra nuo šėtono.

⁷⁶ Civilizacija yra nuo šėtono. Aš ką tik baigiau pamokslauti apie tai. Visa kultūra žemėje, visos mokslo jėgos ir visa kita - yra nuo šėtono. Tai jo evangelija apie žinojimą, kurią jis pamokslavo Edeno sode. Ir jis paėmė tą žinojimą, iškreiptą žinojimą, priešingą Dievo Žodžiui, valiai ir planui. Ir dabar jis turėjo šešis tūkstančius metų, kad padarytų lygiai tą patį, ką padarė Dievas, tiktai iškreiptu būdu, ir prirėkė tiek pat laiko, kad įkurtų savo paties Edeną. Dabar jis turi Edeną čia, žemėje, ir jis pripildytas išmintimi, žinojimu. Tai nuo pradžių buvo jo evangelija - pažinimas, išmintis, mokslas. Dievas niekada nepritarė tokiems dalykams. Ir aš—aš noriu, kad minutėlę pažiūrėtumėte. Jis tai padarė, ir kadangi jis buvo žmogumi su pasaulietiška išmintimi.

⁷⁷ Taigi, nelengva tai sakyti. Tai—tai labai sunku, kadangi kalbu žmonėms, kurie jaučiasi taip pat, kaip ir aš, ir taip aš buvau daugelį metų. Bet nuo tada, kai ten anapus kalno, tie Angelai atvėrė tuos Septynis Antspaudus, *Tai* tapo nauja Knyga. Tie dalykai, kurie buvo paslėpti, buvo apreikšti, kaip Dievas ir pažadėjo Apreiškimo 10, kad Jis tai padarys. O mes esame privileijuoti žmonės, kuriuos Dievas išsirinko žemėje, kad mes galėtume pamatyti ir suprasti tuos dalykus; ir tai nėra kažkas išgalvoto, ką bando sugalvoti kūniškas žmogaus protas. Tai apreikštas Dievo Žodis, įrodytas, kad Jis teisingas. Įrodytas ne mokslo, bet Dievo, kad Jis teisingas. Dievui, kaip aš jau kalbėjau anksčiau pamoksle, Dievui nereikia, kad kas nors išaiškintų Jo Žodį. Jis Pats yra Išaiškintojas. Jis sako, kad tai įvyks, ir tai įvyksta. Tai ir viskas, Jis—Jis tai patvirtina - kas ir išaiškina tai.

⁷⁸ Prieš kelerius metus, kai mes, sekmininkai, kai kitos bažnyčios mums sakė, kad esame „pamišę“, kad mes „negalime, Šventoji Dvasia jau praeitis“. Bet mes sužinojome, kad Dievo pažadas buvo kiekvienam, kas panorės ir dabar mes žinome skirtumą. Suprantate, ir tiesiog po truputį šie dalykai atsivėrė.

⁷⁹ Ir dabar Jis pažadėjo, kad paslaptys, kurios buvo paslėptos tuose, visuose tuose bažnyčios laikotarpiuose, bus apreikštos pačioje laiko pabaigoje. Ir dabar Jis leidžia mums tai sužinoti. Mes esame laiko pabaigoje. Mes jau čia.

⁸⁰ Taigi, šėtonas yra civilizacijos autorius. Jis yra mokslo autorius. Jis yra išsilavinimo autorius.

Jūs sakote: „Ar tai tiesa?“

⁸¹ Gerai, paskaitykime dabar iš Dievo Žodžio, Pradžios 4, grįžkime minutėlei ir tiesiog pažiūrėkime. Aš žinau, kad galiu... jei užtęsiu per ilgai, brolis Karlas tikriausiai pasakys man. Bet, čia Pradžios 4-o skyriaus 16-oje eilutėje toliau pasakojama, pradžioje, ką Dievas padarė, kad uždėtų praeiksmą ant vyro ir moters ir viską, ką jie turėjo padaryti; ir ne *praeiksmą* ant jų, bet pasakė jiems, kas nutiks, ir praeikė

žemę dėl Adomo. Ir mes dabar čia sužinome, kad Ieva susilaukė dvynių. Vienas iš jų buvo nuo šėtono, o kitas buvo nuo Dievo.

Taigi, jūs sakote: „O-cho! Ne. Taigi, broli Branhamai!“

⁸² Minutėlę. Suraskite man nors vieną Rašto vietą, kur nors, kad būtų parašyta, jog Kainas buvo Adomo sūnus. Aš parodysiu jums Rašte, kur Jame sakoma: „Kainas buvo nuo piktojo“, - ne nuo Adomo.

⁸³ Dabar atkreipkite dėmesį, kai ji čia pastojų. Pirmiausia pradėsime nuo 4-o skyriaus.

Ir Adomas pažino... savo žmoną; ir ji pastojų, ir pagimdė Kainą, ir tarė: „Aš gavau...“ ji dabar pasakė: „Aš gavau sūnų nuo VIEŠPATIES“.

⁸⁴ Žinoma, taip ir turėjo būti. Nesvarbu, ar ji buvo prostitutė, ar dar kas nors, tai turėjo ateiti nuo Dievo, suprantate, nes tai yra Jo sėkla, tai Jo sėklos įstatymas, tai turi duoti vaisių, nesvarbu, ar tai būtų sugedusi sėkla, ar iškreipta sėkla, ar kokia ji bebūtų. Ji, bet kuriuo atveju, turi duoti vaisių. Tai yra Jo įsakymas.

Ir ji vėl pagimdė jo brolių Abelį.

⁸⁵ Daugiau jo nepažino. Adomas pažino savo žmoną, ir ji pagimdė Kainą, taip pat pagimdė Abelį, dvynius. Šėtonas buvo su ja tą rytą, o Adomas - tą popietę.

⁸⁶ Jūs matote, kiek dabar triukšmo laikraštyje čia, aš manau, Tusone, dėl tos moters, kuri tuo pačiu metu pagimdė tamsiaodį vaiką ir baltaodį vaiką. Ji tą rytą gyveno su savo vyru, o po pietų - su kitu vyru. Ir vyras rūpinsis... baltaodis vyras pasakė, kad jis rūpinsis savo vaiku, bet tamsiaodis turės pasirūpinti savo vaiku. Suprantate? Aš žinau, kad veisiant šunis ir taip toliau, tikrai taip bus, jei tai įvyksta po kelių valandų. Tai ir įrodo.

⁸⁷ Taigi, kad parodytume, iš kur atsirado civilizacija, dabar dar kartą perskaitykime iš Pradžios čia, dar kartą Pradžios 4-ą skyrių, ir pažiūrėkime iš kur. 16-ta eilutė.

Ir Kainas nuėjo nuo Dievo akivaizdos ir apsigyveno Nodo šalyje, Edeno rytinėje pusėje.

Ir Kainas pažino savo žmoną, ir ji pastojų ir pagimdė Henochą; ir jis pastatė miestą, ir pavadino miestą... savo sūnaus Henocho vardu.

⁸⁸ Prasidėjo civilizacija. Daktaras Skofildas, čia mano Skofildo Biblijoje, sakoma: „Pirmoji civilizacija“. Atkreipkite dėmesį, tada jis susilaukė sūnų, ir jie pagamino vargonus ir muziką. Kitas susilaukė sūnų, ir jis pradėjo daryti kitus dalykus, stebuklus, statyti miestus, ir—ir gaminti varinius instrumentus, ir įvairius dalykus. Matote, štai ką jis padarė, tapo pirmąja civilizacija, kuri buvo nuo Kaino. Jis darė tą patį per visus amžius.

⁸⁹ Dabar, pereikime prie 25-os eilutės ir pažiūrėkime, kas buvo po to.

Ir dabar Adomas vėl pažino savo žmoną, ir ji pagimdė sūnų, ir pavadino jį vardu Setas: Nes Dievas, - ji tarė, - paskyrė man kitą sėklą vietoje Abelio, kurį Kainas užmušė.

Ir Setui. . . Ir Setui taip pat gimė sūnus; ir jis pavadino jį vardu Enas: ir tuomet žmonės pradėjo šauktis VIEŠPATIES vardo (iš Seto, ne iš Kaino pusės).

⁹⁰ Suprantate, tas didis intelektualumas, kurio mes visi taip laikomės! Kas šiandien yra komunizmas, koks jų dievas? Tai intelektualumas, mokslas. Ką mes apskritai darome? Kur mes gyvename? Pagalvokite šiandien apie šiuos žodžius.

⁹¹ Dabar, jis turi savotišką savo Edeną, šėtonas dabar turi. Per tuos šešis tūkstančius metų jis suformavo (ne sukūrė), bet iškreipė visą Dievo žemę, Jo kūrinius, gyvūnus, sukryžmindamas, hibridizuodamas; medžius, augalus, žmones; net religiją, Bibliją, bažnyčią; kol jis pasidarė sau užbaigtą Edeno sodą, iš mokslo, viskas juda pagal mokslą. Mūsų automobiliai, viskas, ką mes turime, mums davė mokslas, tai ką padarė žmogus. Ir jis turi čia savo didįjį Edeną; kad įrodytų, jog Žinia paskelbta laiku, kad įrodytų, jog tai ne koks nors kitas laikotarpis, bet Apreiškimo 10! Pažvelkite į hibridizaciją šiandien, kad padaryti geresnį ar gražesnį, ne geresnį. Pažvelkite šiandien į mažus vaikus.

⁹² Vakar nuvedžiau savo dukrą pas dantistą, ir jis pasakė, kad jos dantys yra kreivi. Brolis iš Tusono, brolis Normanas, nuvedė savo dukrelę, ir jos dantukai buvo išsikišę. Ir dantistas sako, kad greitai, jo manymu, galbūt ateinančiais laikais, kad žmonės gims, ir dantys bus išsikeroję į visas puses. Tai maistas, kurį mes valgome, hibridinis maistas.

⁹³ Ar jūs skaitėte praėjusio mėnesio „*Skaitytojo Dienoraštį*“ apie Bili Graham, kilnų evangelistą? Ar jūs klausėtės jo? Dabar aš meldžiuosi už jį labiau nei bet kada. Kai jis aną vakarą kalbėjosi su tais dvasininkais ir taip toliau, prikišdamas tai dvasininkijai. kažkas jam nutiko. Aš tikiuosi, kad vieną iš tų dienų jis pamatys savo poziciją, kur jis yra, atkreipkite dėmesį, dabar kviečia iš Sodomos, to iškrypusio miesto. Ir dabar, atkreipkite dėmesį, tai „*Skaitytojo Dienoraštyje*“, Bilis buvo taip nusilpęs, kad net negalėjo praveisti susirinkimų. Ir jie pasakė jam, kad jis turi bėgioti, daryti mankštą ir taip toliau. Taigi jis kiekvieną dieną nubėga po mylią, aš manau, ar kažką panašaus, kad galėtų mankštintis.

⁹⁴ Žmogus yra supuęs. Visa žmonių rasė yra sugedusi. Viskas yra taip, kaip tai buvo prieš tvaną. Jis visiškai pakrikęs, apsuktas, skiriasi nuo tiesios linijos, į kurią Dievas

juos pasodino. Nuodėmė per mokslą ir apgaulę iškreipė visą žmonių rasę.

⁹⁵ Ar jūs taip pat skaitėte, tiesiog po tuo straipsniu, kur parašyta: „Šiais laikais merginos ir vaikinai pagal savo fizinę sandarą yra vidutinio amžiaus, kai jie yra dvidešimties ir dvidešimt penkerių metų“? Pagalvokite apie tai.

⁹⁶ Aną vakarą per išvalgą aš užtikau dvidešimt dvejų metų merginą, išgyvenančią menopauzę, pakviečiau ją. Ir tai, ką gydytojas buvo jai pasakęs.

⁹⁷ Matote, tai puolusi, degradavusi, pasmerkta keliauti į pragarą sugedusi rasė. Žinau, kad tai skamba neetiškai, bet Bibliškai, suprantate, tai yra tiesa; ir ši rasė, kurioje mes gyvename, ši žmonių karta.

⁹⁸ Taigi, atkreipkite dėmesį, šiandien kryžminami galvijai, kryžminami augalai; ir mokslas grįžta apsuka tai, tas pats mokslas, kuris visa tai daro, sako: „Būtent tai, kas naikina visą žmonių rasę“. Jūs skaitote apie tai taip pat, kaip ir aš. Na, kodėl jie nesustabdo viso to? Todėl, kad jie negali to sustabdyti. Dievo Žodis pasakė, kad taip bus. Bet jeigu jie bent minutėlę susimąstytų, jie yra įrankiai, kaip Judas Iskarijotas, vykdančys būtent tai, ką Dievas pasakė, kad įvyks. Tai daroma tiksliai remiantis jų pačių mokslo pagrindu.

⁹⁹ Savo moksliniais tyrinėjimais, pagal tą patį modelį, kaip jis apgavo Ievą, jis taip pat apgavo ir bažnyčią, kurios provaizdžiu buvo Ieva. Taigi, dabar Adomas vėl yra provaizdis, tiksliau, Ieva, yra bažnyčios provaizdis, atkreipkite dėmesį, ką ji padarė. Ieškodama žinių, ji peržengia ribą tarp gėrio ir blogio, besiklausydama šėtono iškreipto, ar deformuoto originalaus Dievo Žodžio.

¹⁰⁰ Ir taigi, bažnyčios šiandien tapo deformuotos. Dabar aš nekalbu apie žmones, asmenis. Aš kalbu apie bažnytinį pasaulį. Vieni iškreipti vienaip, kiti kitaip, ir - per mokslą. Tas pats modelis, kurį jis panaudojo. Jis įvykdė savo grasinimą, šėtonas įvykdė, Izaijo 14:12.

¹⁰¹ Tik minutėlei perskaitykime tai. Izaijo Knygoje, pradėkime nuo 14-o skyriaus, 12-os eilutės.

*Kaip tu iškritai iš dangaus, O Liuciferi, aušros sūnau!
Kaip tu nuverstas žemėn, kuris nusilpninai tautas!*

Tai Izaijas mato jį regėjime, suprantate, ateinančiame amžiuje.

*Juk tu buvai sakęs savo širdyje: 'Aš pakilsiu į dangų,
aš iškelsiu savo sostą virš Dievo žvaigždžių'; aš taipogi
atsisėsiu ant susirinkimo kalno, . . . šiaurės šonuose:*

¹⁰² Šėtono tikslas jau nuo Edeno - tai pasidaryti sau pačiam Edeną; ir iškelti save aukščiau, kad Dievo žvaigždės garbintų jį, sūnūs garbintų jį. Ir jis pilnumoje tai įvykdė, ir dabar, kai

jis tai padarė, įnešė tai į bažnyčią. Kur, aš nesileisiu į detales. Bet kuris iš jūsų, besiklausantis šių garsajuosčių, žino apie tai. Tai—tai kaip tik ta valanda, kurioje mes gyvename, ir šėtonas padarė tai per švietimo programą, geriau tinka, geriau *tas*, geriau *anas*. Ir nežinodami, visą laiką jie eina tiesiai į mirtį. Apakinti, veda akly, apakę tautų vadovai, apakę mokslo vadovai, akli bažnyčios vadovai, akli veda apakusius. Jėzus pasakė: „Palikite juos ramybėje, jie abu įkris į griovį“.

¹⁰³ Atkreipkite dėmesį čia į dviejų Edenų provaizdį, kuris taip glaudžiai susietas, kad beveik apgautų pačius Išrinktuosius. Mato 24:24 pasakyta, kad taip ir bus. Bet aš norėčiau, kad mes stabtelėtume keletui minučių ir apsvarstytume šiuos du Edenus, ir ypač vieną dalyką, kaip Biblija mums sako, kad Dievo Žodis sukūrė tą Edeną, ir kaip Dievo Žodis mus išpėja, kad ateis kitas Edenas.

¹⁰⁴ Taigi, mes taip pat žinome, kad turi būti kitas Edenas, jeigu mes taip pat paklausytume pranašo Pauliaus, Antro Tesalonikiečiams 2-ame skyriuje. Aš galėčiau perskaityti Tai, jeigu jūs norite.

Tas, kuris save aukština; ta Viešpaties *diena neateis*, kol *nebus apreikštas tas nuodėmės žmogus*, . . .

. . .tas, kuris sėdi Dievo šventykloje, aukštindamas *save virš viso, kas vadinama Dievu*, kad jis, kaip ir Dievas, būtų garbinamas kaip Dievas.

¹⁰⁵ Pagalvokite apie tai! Taigi, Izaijo 14, pranašas pasakė, kad jis matė „Luciferį, savo širdyje, – per regėjimą po Dievo įkvėpimu, – sakantį, kad jis tai padarys“. Izaijo Knygoje, aštuoni šimtai metų iki Pauliaus, ar maždaug tiek.

¹⁰⁶ Taigi čia, po aštuonių šimtų metų, Paulius mato jį, užimantį savo poziciją. Atkreipkite dėmesį, jis vadovauja savo Edenui; savo moksliniam Edenui, su savo moksliniu pasauliu, su moksline sužadėtine-bažnyčia, visa tai pagal pažinimo žodį, „žinojimas“, didžiulės seminarijos, didingi laipsniai, švietimo programos.

¹⁰⁷ Paklauskite, broli, sese, kiekvienas iš mūsų eisime tuo keliu, kuriuo nuėjo Florencija. Aš prašau jūsų, Jėzaus Vardu, apsvarstykite Tai. Ne mane. Aš esu jūsų brolis. Tai—tai ne tai. Apsvarstykite Žodį, kurį aš kalbu, iš Dievo Biblijos. Ir peržiūrėkite, kaip tobulai patvirtinta Paties Dievo Žodyje, laikotarpyje, kuriame mes gyvename, kur mes esame.

¹⁰⁸ Pačios šios programos absoliučiai - antikristas. Taigi, jis turi turėti Edeną, jis sakė, kad tai padarys. Štai paprastas Dievo Žodis, sakantis, kad jis tai padarys, ir štai mes žvelgiame ir matome, kaip Jis tai daro. Jis tai padarė su savo intelektualia, moksline, denominacine nuotaka. Vieną iš tų dienų jis vadovaus įsteigtai Pasaulinei Bažnyčiai Tarybai. Visi bus su juo.

109 Bandydamas žmones, ne todėl, kad jie blogi žmonės; jie buvo pasodinti toje tiesioje eilėje, kaip ir kukurūzai, bet šėtonas pasėjo vijoklius, vadinamus mokslu, tyrinėjimu, švietimu, daktaro laipsniais. Kartais net neleidžia jūsų prie sakyklos, jeigu jūs nepateikiate daktaro diplomo iš kokios nors seminarijos. Visa tai yra neteisinga! Ne žmonės; tai programa yra neteisinga. Ir ką tai dabar padarė? Viskas vėl kontroliuojama ir atvedė visą pasaulį (per įvairią hibridizaciją, originalios Dievo sėklos iškraipymą) į dar vieną tamsų chaosą.

110 Bet aš taip džiaugiuosi, kad Dievas vėl rūpinasi mumis, kad Jis vis dar juda virš šios susidariusios būklės. Jis pažadėjo, kad Jis tai padarys ir pašauks mažąją kaimenę, kuri bus Jo Nuotaka.

111 Taigi, dar kartą atkreipkite dėmesį, koks tobulas šių bažnyčių provaizdis, ar šių Edenų.

112 Dievas, per Savo Žodžio Sėklą! Ir yra tik vienas dalykas, galintis atgaivinti Žodį - tai Dvasia, nes Ji yra Gyvybės Davėja Žodyui. Ir kai Gyvybė Žodyje susitinka su Dvasios Gyvybe, Ji išaugina visa tai, kas yra Sėkloje.

113 Dabar, atkreipkite dėmesį, kas nutiko. Edeno sode buvo Dievo nekaltybės ekonomika, ir tai buvo vienas iš laikotarpių. Pirmas laikotarpis buvo nekaltas, žmonės nepažino nuodėmės. Jie nieko nežinojo apie nuodėmę. Tiek Adomas, tiek Ieva buvo nuogi, bet jų nuogumą dengė dvasinis šydas, dvasinė uždanga ant jų veido. Jie iš viso niekada nežinojo, kad jie buvo nuogi, nes jie buvo paslėpti. Nes, Dievo uždanga jų pačių protuose, jie nežinojo, kas buvo teisinga ir kas neteisinga. Jie abu stovėjo ten nuogi, ir tai rodė, kad pažinimas dar jiems nebuvo atėjęs, suprantate, apie tai, kad jie buvo nuogi. Pora buvo nuoga ir to nežinojo.

114 Taigi, jeigu norite, atsiverskite ar užsirašykite Apreiškimo 3-ias skyrius. Šventoji Dvasia numato šį paskutinį laikotarpį, Laodikėjos Sekmininkų Bažnyčios Laikotarpį paskutinėmis dienomis, Jis pasakė: „Esi nuogas ir aklas, ir to nežinai“.

115 Ten yra Dievo Sėkla, po nekaltumo skraiste, visiškai nežinantys, kad jie buvo nuogi, po Šventosios Dvasios uždanga, gaubiančia juos nuo nuodėmės.

116 Ir dabar, paskutiniame bažnyčios laikotarpyje, mes čia randame, kad jie vėl nuogi ir to nežino. Bet tai ne Šventosios Dvasios uždanga. Tai šydas, kurį šėtonas ten uždengė Ievai, geismo šydas, geismo uždanga. Jie yra tokie nepadorūs, kol jie nežino, kad yra nuogi, mūsų moterys gatvėje, su šortais, seksualia suknele.

117 Kažkas neseniai atsiuntė man iškarpa iš laikraščio apie naują suknelę, kurią jos ketina dėvėti, aš manau, keturiolika colių nuo klubų, ar kažkas panašaus. Ir man įdomu, ar mūsų—ar mūsų moterys suvokia, kad tai yra geismo šydas?

118 Taigi, jūs—jūs sakytumėte: „Aš galiu įrodyti prieš Dievą, kad esu nekalta dėl kokios nors neištikimybės savo vyrui, arba aš— aš. . . visa tai“.

119 Tačiau Teisme vis tiek būsite vadinama „svetimautoja“. Taip pasakyta Biblijoje. Jėzus pasakė: „Kas žvelgia į moterį, jos geisdamas, jau svetimavo su ja savo širdyje“.

120 „Akli, nuogi ir to nežino!“ Ne tos vargšės moteriškės ten; aš nieko prieš jas neturiu. Tai tas blogis! Ir bažnyčios sistema, regis, nesugeba to atpažinti ar pasipriešinti tam; leidžia joms kirpti plaukus, dėvėti makiažą, šortus ir kitus dalykus, po krikščionybės vardu. Koks tai siaubingas dalykas! Suprantate, jie vėl nuogi šėtono Edene ir to nežino. Jie to nežino.

121 Aš manau, tikriausiai pažvelgus anapus į baseiną, galėčiau pamatyti ten esančias moteris. Jei tik ta moteris suvoktų tai, ką ji daro, bet ji to nežino. Ji yra nuoga. Jos kūnas yra šventas. Ji nusivelka drabužius, kuriais Dievas ją aprengė, oda, šiai kartai. Ji nuolatos tai trumpina. Ji nuoga, po žodžiais „civilizacija, aukštesnis išsilavinimas, geresnė civilizacija, aukštesnis etiketas“. Leiskite man įsitikinti, kad tai bus gerai įsisavinta. Visa tai nuo šėtono ir bus sunaikinta per Viešpaties Jėzaus Atėjimą. Tai bus sunaikinta, kiekviena jo dalelytė. Nieko nebus palikta.

122 Ir, o, drauge, visoje šalyje, kai jūs klausotės manęs čia, Finikse, pagalvokite apie tuos dalykus! Jūs čia esate jiems pavaldūs. Taigi, Jėzus pasakė, kad „Jie apgautų Išrinktuosius, jei imanoma“.

123 Pirmoji dvasia buvo . . . pirmoji uždanga buvo šventa uždanga - Šventoji Dvasia, ir ji neturėjo žvelgti tai, kas už Jos. Bet kai—kai šėtonas pradėjo kalbėti jai apie pažinimą, ji tiesiog turėjo šiek tiek žvilgtelėti į pasaulį.

124 Ir būtent tai, ką padarė jos dukra, bažnyčia. Jūs turite atrodyti, jūs turite rengtis kaip kokia nors kino žvaigždė, ar jauni vyrai turi elgtis kaip Elvis Preslis ar—ar Pat Boone, ar—ar kaip kai kurie iš tų žmonių, prisidengiantys religijos vardu.

125 Pat Boone yra iš Kristaus Bažnyčios. Elvis Preslis yra sekmininkas. Du demoniški personažai, kurie įvedė pasaulį į dar baisesnį chaosą, nei kad Judas Iskarijotas, išdavęs Jėzų Kristų. Jie to nežino. Tie vaikinai nežino to. Aš nieko neturiu prieš tuos—tuos vaikus, vyrus, tai dvasia, kuri juos skatina tam.

126 Tik padarykite nedidelį žingsnį į tą pusę, leiskite tam vijokliui tik šiek tiek paliesti tą kukurūzą, tik vieną kartą, stebėkite, kas įvyks; kukurūzo nebėra. O, taip, jis jau jį turi. Ir tokiu būdu jis tai padarys. Ir taip bus kiekvieną kartą. Ievai tereikėjo tik vieną kartą žvilgtelėti į pasaulį.

127 Ir leiskite man kai ką jums pasakyti, broli ir sese. Pirmame Jono 2-ame skyriuje, 15-a eilutė, mes galime Tai perskaityti, jeigu norite, Biblija sako:

. . . *Jeigu mes mylime pasaulį* ar pasaulio dalykus, tai todėl, kad *Dievo meilės netgi nėra mumyse*.

128 Taigi, čia vartojamas žodis yra ne *žemė*; tai graikiškas žodis - *kosmos*, kuris reiškia „pasaulio tvarka“. Jeigu mums patinka žemiškos madas, pasaulio, jeigu mums patinka šios dienos mada, jei mes galvojama, kad „tai nuostabus laikas, o, mes turime visus šiuos dalykus“, - jeigu jūs taip galvojate, tai todėl, kad yra neteisingas jūsų mąstymas. Jis yra šėtono iškreiptas. „Nes jeigu jūs mylite pasaulio tvarką ir šio dabartinio pasaulio dalykus, tai todėl, kad jumyse net nėra Dievo meilės“. Atminkite tai. O Dieve! Pažvelkite, į ką mes žiūrime!

129 Čia aš norėčiau stabtelėti minutėlei ir papasakoti jums nedidelę istoriją. Girdėjau vieno Pirmojo Pasaulinio karo kapeliono pasakojimą. Jie numetė. . .

130 Kaip pradžioje šėtonas, kai jis atėjo į Edeno sodą. Jis negalėjo iškasti tų Sėklų. Jis negalėjo jų sunaikinti. Bet jis apipurškė jas nuodais, ir tai deformavo Sėklą, ji neišaugino tinkamos rūšies. Jis deformavo originalią Sėklą.

131 Ir tai ką daro visos tos religinės programos. Jie tebėra Dievo sūnūs ir dukterys, bet jie yra deformuoti. Jie eina į bažnyčią, norėdami elgtis teisingai. Vienuolė įstoja į vienuolyną ne tam, kad būtų bloga moterimi. Tarnautojas eina į mokyklą ne tam, kad būtų blogu vyru. Jūs prisijungiate prie bažnyčios ir paspaudžiate ranką, užrašote savo vardą į knygą ar ką jūs ten dar darote savo bažnyčioje, ne tam, kad būtumėte blogas žmogus. Jūs tai darote, kad būtumėte geru asmeniu. Bet tai apgaulė, deformavimas daro tai. Šėtonas papurškė tu. Suprantate? Dievas niekada neturėjo organizacijos. Tokio dalyko niekur Dievo Žodžiuose nerassite.

132 Dievas yra mūsų organizacija, mes esame organizuoti Jame - Kūnas, Dieve, Danguje. Teisingai. Mūsų vardai įrašyti Avinėlio Gyvenimo Knygoje. Atkreipkite dėmesį.

133 Bet, suprantate, aš žinau, kad tai labai sunku, bet aš—aš noriu, kad jūs pakentėtumėte dar truputėli, jei galite. Pasaulinio karo metu. . . Atleiskite man, kad nukrypau nuo savo temos.

134 Bet norėdamas tai pabrėžti, aš—aš norėjau pateikti jums savo analizę to, ką šėtonas padarė Edene: apipurškė siaubingu nuodų purškalu. Ar norėtumėte sužinoti, kas buvo tas purškalas? Aš galiu jums pasakyti. Turiu jo formulę, du žodžiai: netikėjimas, kuris yra priešingas tikėjimui, apipurškė netikėjimu, abejone. Ir mokslas užpildė jo vietą. Ten, kur yra tuštuma, kuri pateko į Sėklą, šėtonas tą tuštumą užpildė pažinimu, mokslu ir civilizacija, ir tai visiškai deformavo visą Dievo kūriniją.

¹³⁵ Aš žinau, jūs galvojate, kad aš statau jus į keblią padėti, bet aš kartu su jumis esu keblioje padėtyje. Ir mes visi čia stengiamės surasti, ką mes galime padaryti. Mes nekalbame tų dalykų tam, kad išsiskirtume. Mes turime būti sąžiningi.

¹³⁶ Mes, kiekvienas iš mūsų, priename kelio pabaigą, kur mes turėsime atsiskaityti už kiekvieną žodį. Tiesiog dabar, mes žinome, kad mūsų balsai. . . Kai mes gimstame, pirmas mūsų riksmas įrašomas į juostą. Ji bus vėl perklausoma Teismo Dieną. Net drabužiai, kuriuos jūs dėvite, bus pateikti prieš jus Teismo Dieną. Netgi mokslas surado tai, per televiziją. Suprantate, televizija negamina vaizdo, ji tik nukreipia jį į tinkamą kanalą. Drabužių spalva, kiekvienas jūsų judesys, kiekviena jūsų mintis – yra pilnumoje saugoma Dievo įrašė. Ir tas didžiulis dalykas bus padėtas tiesiai prieš jus, kiekviena iš tų nešvankių suknelių, kurias jūs dėvėjote; kiekvieną kartą, kai jūs ėjote į kirpyklą, kad nusikirpti tuos plaukus, kuriuos Dievas jums davė. Tai bus. Jūs už tai atsakysite. Jūs tiesiog negalite žengti nė žingsnio, vien tik jūsų širdies mintys, kai jūs tai darote, visa tai bus paleista tiesiai prieš jus. Kaip jūs ketinate išsisukti? „Kaip mes išvengsime, jeigu mes nepaisome tokio didingo išgelbėjimo?“ Suprantate? Mes neišsuksime. Kiekvienas judesys ir širdies mintys yra įrašomos kitame išmatavime, net drabužių, kuriuos jūs dėvite, spalva. Televizija, spalvotoji televizija įrodo tai, iškelia ir parodo tai, suprantate, ir tai tik viename išmatavime iš trijų, kuriose mes gyvename. Suprantate?

¹³⁷ Dabar, kaip nuodai paveikė bažnyčia, paveikė žemę! Šetono nuodai ant Sėklų, padarė jose tuštumų ir deformavo jas. Vis giliai ir giliau skverbiasi į bažnyčių širdis, ir į žmonių širdis, ir į viską – mokslas, mokslas. Kol tai tampa vieta, kur žmonių rasė per sukryžminimą. . . Aš manau, kad kiekviena sėkla turėtų duoti savo rūšies vaisių. Ir žmonių rasė, ir augalai, ir viskas buvo sukryžminama, privedė mus iki to; valgydami maistą iš žemės, dėl kurio mūsų kūnai tapo hibridiniais, tai verčia visą mūsų protą. . . Taigi, jeigu mūsų kūnai nuo dvidešimties iki dvidešimt penkerių metų jau pradeda nykti, dėl išsigimusių ląstelių, per hibridinį maistą, argi mūsų smegenų ląstelės neišsigimsta? Argi tai ne tokios pat ląstelės? Štai kodėl Rikis laksto gatvėmis čia su tuo senu, modifikuotą variklį turinčiu automobiliu; Rikiai, Elviai ir daugelis iš jų, kaip mes juos pavadintume, vaikšto pusnuogiai prieš žmones, protiškai sunykę, nebeturintys jokių padarumo ar moralės sampratų.

¹³⁸ Grįžtant prie mano pasakojimo. Šis kapelionas pasakojo, kad jis buvo ligoninėje ir pasakė, kad palapinėje gulėjo tiek daug vaikinių, kai kurie. . . Jis ką tik atėjo iš lauko. Jis pasakojo, kad nuėjo ten ir vienas karininkas tarė jam, pasakė: „Kapelione, mes norime išvažiuoti ir apžiūrėti ten esančius laukus“. Jie paskleidė tas iprito ir chloro dujas, kaip jie tai darė tomis dienomis.

139 Ir pasakė: „Aš nuvykau ten, broli Branhamai, – pasakė, – ten ant medžių nebuvo žievės, ten nebuvo žolės stiebelio. Tai buvo Velykų rytą“. Jis pasakė: „Ten buvo keli seni sudaužyti tankai, karininkas turėjo juos užregistruoti ir pažiūrėti, ar būtų galima ką nors su jais padaryti, netoli didžiojo Argonės miško“. Pasakė: „Kai aš ten stovėjau, – pasakė, – aš pažvelgiau į viršų ir pasakiau: „O Dieve, štai kaip viskas baigsis“. Teisingai, viskas artėja. Viskas buvo sudeginta, niekur jokios gyvybės, žolė išdeginta; medžiai, nuo tų dujų, medžiai sunaikinti, viskas buvo sunaikinta, kabojo susisukę, išvarpyti kulku ir visa kita.

140 Argi tai ne šiandienio pasaulio paveikslas, kur šėtonas purškia savo netikėjimą, savo hibridizaciją, savo mokslą, savo pažinimą! Kol tai, kas buvo pradžioje, kai Dievas patalpino Adamą ir Ievą į sodą, į tą nuostabų rojų be mirties, be ligų, be liūdesio, be sielvarto, ir viskas tobuloje tvarkoje, pažvelkite, ką padarė šėtono DDT insekticidai! Ji yra chaos. Joje neliko nieko.

141 Jis pasakė: „Aš pradėjau verkti. Ėjau atgal, mano dėmesį patraukė akmuo“. Pasakė: „Aš tiesiog nuėjau ten ir pažvelgiau į akmenį, stumtelėjau jį. Po akmeniu augo maža balta gėlytė, vienintelis likęs gyvas daiktas, nes ją saugojo akmuo“.

142 Dieve, mano Uola, apsaugok mus šiandien, O Dieve, kai šie nuodai visur sklinda mokslo ir švietimo vardu. Apsaugok mus. Išlaikyk mane iki tos dienos, Dieve, tai mano malda. Dabar, aš tikiuosi, kad kiekvienas iš mūsų esame po ta Uola - Kristumi.

143 Neseniai aš pamokslavau, daugelis iš jūsų girdėjote tai. Aš ėjau per mišką, medžiojau, ir mane patraukė atsisukti. Ir aš pažvelgiau, o ten gulėjo tuščia cigarečių dėžutė ar pakelis, ar kaip jūs tai vadinatė. Ir ta bendrovė, nemanau, kad turėčiau sakyti jų pavadinimą, bet tabako bendrovė turėjo . . . jie turi šukį: „Mažtančio žmogaus filtras, rūkančio žmogaus skonis“.

144 Aš paėjau šiek tiek toliau mišku, ir Kažkas patraukė mane: „Sugrižk prie to cigarečių pakelio“.

145 Pagalvojau: „Dangiškasis Tėve, aš einu prie to medžio, kur vieną rytą Tu pasakei ir atsirado tos voverės. Kodėl Tu kvieti mane grįžti atgal?“

146 Ir Kažkas pasakė: „Ateinanti sekmadienį tu turėsi pamokslą. Ten yra užrašyta tavo tema“.

Aš pagalvojau: „Ant cigarečių pakelio?“ Aš sugrižau.

147 Ir pradėjau galvoti: „Mažtančio žmogaus filtras“, – kokia tai apgaule! Jeigu žmogus būtų mažstantis žmogus, jis išviso nerūkytų. Bet, suprantate, žmonės patiki tu.

148 Aš manau, tai buvo prieš du metus, kai aš buvau viename iš suvažiavimų, nuvykau į pasaulinę parodą, kuri vyko Vakarų pakrantėje. Ir jie turėjo Yul Brynner nuotrauka ir daugelio kitų ten. Ir mokslininkai, daugelis iš jų, buvo toje pačioje salėje, apie rūkymo keliamą pavojų. Kaip jie traukė tuos dūmus per stiklo

rutuliuką ir, paėmę mažą medvilninį tamponą, paėmė nikotino tepinėlį ir užtepė jį ant žiurkės nugaros, ir patalpino ją į narvą, po septynių dienų ji buvo taip užkręsta vėžio, kad ji net negalėjo vaikščioti. Suprantate? Jis pasakė. . . Praleido tai per vandenį ir pasakė: „Filtrai!“

¹⁴⁹ Pasakė: „Filtrai? Nėra tokio dalyko“. Tarė: „Jūs. . .“ Taigi, tai patys mokslininkai. Jie pasakė: „Jūs negalite turėti dūmų, jeigu nėra deguto. Degutas sukelia dūmus“.

¹⁵⁰ Ir tai vienintelis dalykas - tai gudrybė, kad būtų parduota daugiau cigarečių, kai tai. . . Jei. . . Aš tikiuosi, jūs nemanote, jog esu piktžodžiautojas ar fanatikas. Tas demonas žmoguje, kuris verčia jį rūkyti, kad sunaikintų save. Kai jam—jam norisi nikotino iš vienos cigaretės, kas patenkintų jo troškimą, taigi firma ateina su šia apgaulinga gudrybe ir sako: „Mažančio žmogaus filtrai“. Jis turės surūkyti keturias ar penkias cigaretes, kad pas jus susidarytų tiek dervos (kad patenkintų jį), kai anksčiau reikėjo tik vienos. Amerikiečiai parduoda mirtį savo broliams ir sesėms! Aš to nesuprantu.

¹⁵¹ Bet vis dėlto ten, aš pagalvoju: „Yra mažančio žmogaus Filtrai, kuris yra teisingas“.

¹⁵² Taigi, jeigu žmogus rūkė, atminkite, tuomet atsiranda rūkančio žmogaus skonis. Tuomet, jeigu jūs negalite tro-. . . užpildyti troškimo parūkyti, kol negaunate dūmo, jūs. . . turi atsirasti skonis, taigi, jūs surūkote keturias ar penkias cigaretes ir sumokate už tai daugiau, nei būtumėte sumokėję už vieną įprastą cigaretę. Suprantate, tai apgaulė, pardavimų apgaulės; apgaudinėja žmones, amerikiečius. Kai aš pagalvoju apie Forge slėnį, Džordžą Vašingtoną; su dviem trečdaliais savo kareivių, neturinčių batų ant kojų, tą šaltą dieną, kad taptume tokia ekonomika, kokia esame! Ir tuomet amerikiečiai parduoda amerikiečiui, savo broliui ir sesei, mirtį, po apgaulinga priedanga, dėl nešvaraus pelno, kuris yra viso blogio šaknis. Pinigų troškimas, meilė. Visi pamišo, nežinodami, kad visa tai pražus! Bet jei negausite dūmų, negalėsite pajusti skonio.

¹⁵³ Tuomet aš pagalvoju: „Yra mažančio žmogaus Filtrai“. Mažančio žmogaus Filtrai! Ir aš paėmiau savo temą „Mažančio žmogaus Filtrai sukuria švento žmogaus skonį“.

¹⁵⁴ Taigi, aš pagalvoju, kad mūsų denominacijos padarė daug panašių dalykų, priima žmones ir vadina save krikščionimis, kurie tiesiog gyvena bet kaip. Kodėl? Jie turi daugiau savo denominacijoje ar organizacijose. Mes turime daugiau, nes mes leidžiame jiems ateiti pagal *ši, tą, aną* ir *kitą*, ir bet ką. „Tai nedaro jokio skirtumo, tik tam, kad įrašyti savo vardą į knygą ir pasakyti, jog yra krikščionis. Tai ir viskas. O, tikėjimu jūs esate išgelbėtas. Jūs turite tikėti“. Šėtonas daro tą patį. Taip.

¹⁵⁵ Jūs turite gimti iš naujo, ir tai ateina per Dievo Filtrą! Taigi, yra mažančio žmogaus Filtrai. Aš laikau Jį savo rankoje. Jis

nesuteiks denominacinio skonio, bet Jis tikrai patenkins švento žmogaus skonį, žinote.

¹⁵⁶ Kaipgi apkirptais plaukais moteris kada nors galės praeiti per tą Filtrą? Kaipgi moteris su šortais kada nors galės praeiti per Jį, ar su kelnėmis, kai Biblijose sakoma: „Tai pasibjaurėjimas Dievui, kai moteris vilki drabužį, kuris priklauso vyrui“? Ir kaip gali vyras, kuris šiek tiek galvoja apie save, gali išeiti apsirengęs kaip moteris, auginti plaukus kaip moteris, su kirpčiukais iki pat akių, ir susuktus štai *taip*? Jis dėvi žmonos apatinius drabužius. Ji dėvi jo viršutinius drabužius. Mąstančio vyro filtras? Mąstantis vyras to nedarys, ar mąstanti moteris to nedarys. Dievo Žodis nepraleis to.

¹⁵⁷ Nėra nė vieno dalyko, kuris galėtų praeiti pro tą Žodį. Tai Šventoji Dvasia ir Ji atneša Žodį į jus, ir Ji suteikia šventojo žmogaus skonį.

¹⁵⁸ Pažvelkite šiandien, Riketė gatvėje, nuostabi, graži kūno išvaizda, kurią Dievas jai davė, ir šėtonas naudojasi tuo. Ir ji taip amoraliai apsirengs, nežinodama, kad po savaitės ji galbūt pus kape.

¹⁵⁹ Ne taip seniai čia ėjau gatve. Aš pamokslavau Dievo Asamblėjos suvažiavime Vakarų pakrantėje, susirinkime Pietvakarių Biblijos mokykloje. Gatve ėjo moteris, šiek tiek... apsirengusi tokiais trumpais drabužėliais, su bikiniu, ar kaip jūs tai vadinatė, ir nukarusiais kirpčiais, su kaubojiška skrybėle ir batais. Aš ėjau gatve. Aš pagalvojau: „Vargšas vaikas, kokios nors mamos ir tėčio vaikas, buvo patalpinta čia, kad būtų Dievo dukra ir tapo šėtono masalu spąstuose“. Pagalvojau: „Aš manau, tiesiog apsisuksiu ir grįšiu, ir pasakysiu tam vaikiui“. Ji atrodė, maždaug tokio amžiaus, kaip mano Sarah, septyniolikos, šešiolikos metų ar panašiai. Aš pagalvojau: „Ne, geriau ne. Aš tiesiog eisiu toliau gatve ir pasimelsiu už ją. Jei kas nors pamatys, kad sustojau ir kalbėjau su ja, geriau to nedarysiu“.

¹⁶⁰ Taigi, ir paklauskite, jūs Dievo sūnūs, jūs atsiduriate toje pačioje padėtyje, šių dienų Jezabelės žaidžia su jumis, bet mąstantis vyras pirmiausia pagalvos. Ji galbūt tokia graži, galbūt: „Aš galėčiau užmegzti ryšį su ja“, - bet tai jums kainuos jūsų sielą, vaikine; kai kurios iš jūsų, merginos, tiems Rikiams! Mąstančio žmogaus Filtras sukuria švento žmogaus skonį.

¹⁶¹ Jūs, vedę vyrai, matydami tas moteris štai taip gatvėje, jūs Dievo sūnūs, argi nesuvokiate, kas įvyko pačioje pradžioje? Kai mokslas priešvaniniame pasaulyje padarė moteris tokias gražias, kol Dievo sūnūs ėmė žmonių dukteris (ne Dievo dukteris), ir Dievas to niekada nepamiršo. Jie viską sunaikino; mokslas, patraukliau. Būdavo... Jūs atkreipėte dėmesį, kad paskutinėmis dienomis moterys atrodo vis patrauklesnės, tai pabaigos ženklas; Dievas tai įrodė. Taigi, naudokitės mąstančio žmogaus Filtru - jūs turėsite švento žmogaus skonį. Tai kainuos

jums namus. Tai kainuos jums jūsų pareigas. Tai kainuos viską, ką jūs turite; prie to - jūsų sielą! Tai sugriaus jūsų namus. Gali būti, kad kitas vyras augins jūsų vaikus ar kita moteris augins jūsų vaikus.

¹⁶² Paimkite maštančio žmogaus Filtrą, jis sukurs šventos moters skonį. Kai jūs pradėsite eiti į kirpyklą ar dar kur nors, ir jie sako jums: „Žinai, tu turėsi galvos skausmą“. Paimkite maštančios moters Filtrą, tai, kas pasakyta Biblijoje, suprantate, tuomet pasitraukite nuo to. Suprantate? Nedarykite to.

¹⁶³ Aš esu jūsų brolis, ir aš myliu jus. Aš nieko prieš jus neturiu. Dievas žino. Būtent tai ir paskatina mane sakyti tai, ką aš sakau - dėl Dievo meilės jums. Jei vyras išeitų ten ir jie jums nepasakytų, jūsų pastorius leistų jums sėdėti ir taip elgtis, jis nemyli jūsų. Jis negali jūsų mylėti. Aš nenorėčiau turėti štai tokios meilės moteriai. Aš noriu turėti šventą skonį savo seseriai. Aš noriu, kad ji tikrai būtų mano sesuo. Ne kažkas galėtų pasakyti, kažkas galėtų kalbėti apie ją, kad ji tokia graži ir kokia ji yra, ir tos sekso karalienės: „Ji eina . . .“ M-hm. Ne. Aš noriu, kad ji būtų dama!

¹⁶⁴ O Viešpatie, laikyk mane po Uola. Taip. Efeziečiams 5:26, vienintelis būdas, kaip jūs galite pereiti per tą Uolą, tai - „Nuplautas atskyrimo vandeniu per Žodį“. Teisingai.

¹⁶⁵ Taigi, neleiskite tam šėtonui apipurkšti jus savo išsilavinimu. Ne, ne. Tai sunaikins jūsų įtaką. Neleiskite šėtonui panaudoti to: „Na, aš priklausau bažnyčiai, kuriai priklausė mano mama, mano tėvas, mano močiutė“. Neleiskite šėtonui, kad jis apipurkštų jus tuo. Biblijoje jau pasakyta Septyniuose Bažnyčios Perioduose, ir ten esantys dalykai, visa tai sunyko! Teisingai. Viskas sugedę. Visa tai - pūliuojanti žaizda. Neleiskite, kad jis apipurkštų jus, sakant: „Na, tai aukštesnė etika. Mes esame labiau išsilavinę nei senais laikais“. Neleiskite, kad šėtonas užmestų tai ant jūsų. Aš parodžiau jums visą jo civilizacijos, švietimo ir mokslo programą. Jis turi tai tiesiai bažnyčioje, ir neklausykite to. Laikykites atokiau nuo nešvankių televizorių ir kitų dalykų!

¹⁶⁶ Ir mūsų kontekste sakoma: „Neprisitaikykite, bet pasikeiskite“. Ne ateiti ir sakyti: „Sėkmadienį aš buvau patvirtintas“. Ne. Eikite ir tiesiog dabar būkite perkeisti, perkeisti iš to, kas jūs esate, į tai, kuo Dievas nori, kad būtumėte.

¹⁶⁷ Taigi, tai priklauso nuo to, kokios rūšies sėkla yra jumoje. Jeigu į jus buvo įdėta intelektualiai, išsimokslinimo sėkla, tai ji gali padaryti tik vieną dalyką - deformuoti jus, štai ir viskas, kaip Dievo sūnų ar dukterį. Tai vienintelis dalykas, kurį ji gali padaryti. Šiandien žmonės, kai pasižiūriu, elgiasi taip, tarsi net netikėtų, kad yra Dievas.

¹⁶⁸ Atleiskite už tokį išsireiškimą. Jei tai ižeidė kieno nors jausmus, aš to nenorėčiau. Prieš porą sekmadienių mano dukra pakvietė mane prie televizoriaus pažiūrėti religinio dainavimo.

Tai vyksta sekmadienio rytą. Aš norėjau išgirsti Oral Robertsa, jo programoje, pasakiau, kad jie man praneštų. Pasakė: „Ar girdėjote, tai puikus himnų dainavimas“. Mano sūnus, stovi ten, taip pat man pasakė apie tai. Ir aš įjungiau. . .

¹⁶⁹ Mes nuomojame iš moters, kuri savo namuose turi televizorių. Aš niekada neketinau turėti jo savo namuose. Ne, pone. Nenoriu to daikto savo namuose. Aš jį sunaikinčiau su savo šautuvu. Nenoriu turėti nieko bendra su tuo blogiu. Ne, pone! Bet paėmėm. . .

¹⁷⁰ Leiskite man pasakyti apie jus čia iš Arizonos. Jūs matėte anądien tą mokyklų tyrimų analizę, ar matėte? Aštuoniasdešimt procentų Arizonos mokyklose besimokančių vaikų kenčia nuo psichikos sutrikimų, šešiasdešimt septyni procentai iš jų - žiūrėdami televizorių. Kaip jums tai?

¹⁷¹ Jums geriau panaudoti savo šautuvą! Suprantate? Taigi, neleiskite šetonui, kad jus apipurkštų tuo. Ne, pone. Taigi, žmonės, kaip aš jau sakiau, elgiasi taip, tarsi jiems nereiks stoti prieš Teismą.

¹⁷² Tie vaikinai ir merginos, jie turėjo ten indėnų šeimą, turėjo daugybę visko. Aš manau, vaikas vardu ponas Pool, kuris vadovavo tam. Jei ir mačiau šiuolaikinį pasityčiojimą iš himnų, tai ir buvo, tuo būdu, kaip jie tai atliko; grupelė Rikių stovėjo ten ir kratė savo rankas aukštyn ir žemyn.

¹⁷³ Aš tikrai vertinu šį rytą čia buvusį jaunuolį, kuris dainavo, atrode padoriai, kaip tikras vyras. Man—man tai patinka. Kai jūs—jūs, verslininkai, kartais susirenka čia krūva tų Rikių, kurie stovi čia ir rėkauja, šūkauja ir taip toliau, ir sulaiko kvėpavimą kol jų veidai pamėlynuoja; ir tai nėra dainavimas, tai tik daug moksliško triukšmo. *Dainavimas* - tai „melodija iš širdies“.

¹⁷⁴ Ir aš pagalvojau: „Kaip gaila! Kokia gėda! Taigi, kaip prisidengdami religijos vardu, jie elgiasi taip, tarsi Dievo nebūtų!“ Anądien kažkas pasakė vaikinui, kuris draugauja su mano dukra, krikščionis vaikas pasakė, pateikė aštrią repliką apie Adomą ir Ievą, pasakė: „Ieva vaikštinėjo po sodą. Pasakė: „Vaikai, matote ten tą medį?“ Tarė: „Štai kur jūsų motina pražudė mus savo godumu“. Ar galite įsivaizduoti, turėtų būti ryžtingas krikščionis, kad paimti pažadą ir Dievo Žodį ir išmesti tai į kiaulių aptvarą! Jie elgiasi taip, tarsi jiems nereiks stoti prieš Teismą. Tačiau Dievas pateiks teismui kiekvieną paslaptį. Jie elgiasi taip, tarsi Dievo nebūtų.

¹⁷⁵ Aš nenoriu vadinti jų kvailiais, nes Biblijoje pasakyta, kvailys. . . nėra teisinga. Jėzus pasakė, kad nėra teisinga. „Nė vieno žmogaus nevadinkite kvailiu“. Bet Psalmių 14:1: „Kvailys pasakė savo širdyje: „Nėra Dievo“. Suprantate? Jie—jie ne. . . Aš nenoriu vadinti jų kvailiais, bet jie elgiasi taip, tarsi jie būtų. Jie taip elgiasi.

176 Taigi, jūs matote, kur mes šiandien esame, tarsi „Nėra Dievo“. „Aš priklausau bažnyčiai!“ Ir jie visi, viskas, Biblija, yra didžiulė pajuoka. „Mūsų bažnyčia žino, kur jie eina!“ Taip... [Tuščia vieta juostoje—Red.]... tiesiog tiesiai į pragarą, tiksliai. Tiesiai savo kelyje, tiesiai per mokslą ir švietimą, teologines seminarijas ir kitus dalykus, tiesiog veda juos tiesiai tuo keliu. Šventoji Dvasia neturi galimybės duoti jokio apreiškimo; seminarija jau atmetė tai.

177 Mus turi vesti Šventoji Dvasia; ne seminarija, ne vyskupai ir prižiūrėtojai ir taip toliau. Šventoji Dvasia yra mūsų Vadovas.

178 Kainas buvo būtent tokiu žmogumi. Jis buvo labai religingas savo darbais. Taigi, jeigu religija yra viskas, ką jums reikia turėti, tuomet Dievas buvo neteisus, pasmerkdamas Kainą. Nes jis buvo religingas, jis buvo toks pat religingas ir nuoširdus kaip ir Abelis. Taigi prisiminkite, jis galvojo apie Dievą, jis garbino Dievą, jis turėjo bažnyčią, jis pastatė aukurą, jis atnašavo auką, jis meldėsi, jis garbino, bet jis buvo atmetas. Nesvarbu kaip... Taip pat buvo ir Ezavas. Suprantate?

179 Religija, suprantate, tai šėtono reikalas; ne visiškai sunaikinti, bet tiesiog užteršti tai. Štai ir viskas. Jis nesiruošia visko sunaikinti. O, ne komunistai; ne, ne, antikristas - tai ne komunizmas. Biblijoje pasakyta: „Tai apgautą net Išrinktuosius, jei tai būtų įmanoma“. Nekreipkite dėmesio į geležinę uždangą, bet į violetinę. M-hm.

180 Bet, atkreipkite dėmesį, Kainas atėjo garbinti, bet jame buvo ne ta sėkla - gyvatės sėkla. Gyvatės šnypštimas užvaldė jį, nes jis buvo moters sėkla. Jis žinojo tobulą Dievo valią, bet atsisakė ją vykdyti. Ar jūs žinote tai? Šėtonas žino Dievo valią, bet tiesiog atsisako ją vykdyti.

181 Atkreipkite dėmesį, jis matė, kaip Dievas patvirtino Abelio žinią. Taigi aš noriu, kad jūs minutėlę pagalvotumėte, pasitelkdami savo mąstančio žmogaus Filtrą. Abelio teisinga žinia, kurią Dievas patvirtino, kad tai Tiesa! Ar dabar susidarė vaizdas? M-hm. Abelio žinia buvo priimta, Kainas matė tai ir žinojo, jog Dievas patvirtino, kad žinia teisinga. Bet jis tiesiog negalėjo to padaryti. Jo išdidumas neleido jam to padaryti. Teisingai, jo išdidumas neleido jam to padaryti. Jis matė, kad Dievas patvirtino žinią.

182 Taigi atrodo, kad dabar žmonėms taip sunku nusižeminti prieš Dievo Žodį. Jie—jie—jie tiesiog nenori to daryti. Jie nusižemina prieš bažnyčios mokymą, žinoma, bet ne prieš Dievo Žodį.

183 Jeigu jūs norite tai rasti, atsiverskite... Aš turiu čia keletą Rašto vietų, kuriomis remiuosi. Pradžios 4:6 ir 7, Dievas tarė Kainui, paklausė: „Kodėl tavo veidas paniuręs? Kodėl vaikštinėjai prislėgtas? Tu ką tik išgirdai žinią, kuri tave nuliūdino“. Pasakė:

„Na, kodėl tu tai darai? Kodėl tavo veidas paniuręs, nes Aš neatėjau į tavo bažnyčią? Tai kodėl tu tai darai?“

Ar jūs naudojate maštančio žmogaus Filtrą? Suprantate?

¹⁸⁴ Ar: „Kodėl ne...Kodėl tu taip atrodai?“ Pasakė: „Jeigu tu darysi tai kas gerai, eisi ir padarysi taip, kaip ten daro tavo brolis, Aš tave priimsiu ir palaminsiu tave. Aš padarysiu dėl tavęs tą patį“. Bet jis tiesiog negalėjo to padaryti. Jis pasakė: „Taigi, jeigu tu to nepadarysi, netikėjimo nuodėmė tyko prie durų“.

¹⁸⁵ Taigi, kai jie sako mums: „Stebuklą dienos praėjo“, - jie mato, kad tai taip tobulai įrodyta ir patvirtinta, suprantate, visi tie dalykai, kuriuos Dievas pažadėjo, kad Jis padarys paskutinėmis dienomis, Apreiškimo 10 ir Malachijo 4, tie dalykai taip tobulai įrodyti, kas nutiko, broliai? Kas negerai, suprantate?

¹⁸⁶ Jeigu jie to nedaro, netikėjimas, kas yra nuodėmė... Yra tik viena nuodėmė - tai netikėjimas. Teisingai. Jūs esate pasmerkti ne dėl to, kad geriate, rūkote, kramtote tabaką, dėvite šortus, darote tai, ką darote. Ne, ne tai jus pasmerkia. Tai dėl jūsų netikėjimo. Jeigu jūs tikėtumėte, jūs to nedarytumėte. Suprantate? Tikintysis to nedaro. Jis paima maštančio vyro Filtrą, suprantate, suprantate, ar maštančios moters Filtrą, vienas iš jų. Gerai. Bet, suprantate, nuodėmė tyko prie durų.

¹⁸⁷ Taigi, atkreipkite dėmesį, ką tai padarė Kainui, taip pat bus ir šiandien. Dėl to Kainas pasitraukė, sąmoningas nusidėjėlis. Jis sąmoningai buvo nepaklusnus. Kiekvienam asmeniui bus taip pat. Sąmoningai nepaklusnus po to, kai jis matė, kad Abelio žinią buvo įrodyta Dievo, jog tai tiesa ir atsisakė tai padaryti. Pasielgė taip pat ir tada. Tuomet jis peržengė skiriamąją liniją.

¹⁸⁸ Yra riba, kurią jūs galite peržengti. Jūs tai žinote, ar ne? Taigi, tarnautojai, esantys čia ir prisijungę telefonu, kurie klausotės šios transliacijos visoje šalyje, ar jūs suvokiate tai? Kai jūs matote tai Rašte ir jūs to nedarote, Dievas ne visada... Jis... O jūs eisite toliau, būsite palaiminti. Taip buvo ir su kiekvienu Izraelyje, jie gyveno tyrlaukiuose ir augino vaikus, javus, ir buvo palaiminti ir visa kita, bet „visi iki vieno jie buvo Amžinai atskirti nuo Dievo“. Jėzus taip pasakė. O, taip, Dievas jus laimins, bet jūsų jau nebėra. Žinoma. Taip sako Biblija, taip Jis pasakė. Atkreipkite dėmesį, jūs galite peržengti skiriamąją liniją. Ar jūs tikite tuo? Kainas tai padarė.

¹⁸⁹ Leiskite—leiskite minutėlei atversti čia, aš turiu Hebrajams 10:26. Pažiūrėkime, ar galėsiu greitai tai surasti. Knyga Hebrajams, 10-as skyrius ir... aš manau, 26-a eilutė. Aš turu tai užsirašęs čia. Pabūkite su manimi dar minutėlę ir tiesiog perskaitykite tai, minutėlei. Gerai, štai ji.

Nes jeigu mes... gavę tiesos pažinimą, sąmoningai nusidedame, nebelieka aukos už nuodėmę,

Bet kažkoks baisus laukimas teismo ir naikinančios ugnies, kuri praris priešininką.

190 Tai TAIP SAKO DIEVO ŠVENTAS ŽODIS. Jeigu mes sąmoningai netikime po to, kai mes matėme Tai ir girdėjome Tai, tuomet mes peržengiame liniją. Už tai niekada nebus atleista, jūs peržengėte liniją.

„O, - jūs sakote, - Dievas vis dar laimina mane“. O, taip.

191 Prisiminkite Izraelį, *pasienio ribas*, kai Dievas davė jiems pažadą Šventoje Žemėje. . . žemėje, ji buvo gera, pieno ir medaus, ir kai Možė išsiuntė Kalebą ir Jozuę, ir žvalgai nuėjo, kad išvalgytų šalį, ir atnešė patvirtinančius įrodymus, dešimt iš jų pasakė: „Mes negalime to padaryti, mes nepajėgūs, pažiūrėkite, kaip tai sunku, mes būsime fanatikai, mes turime kovoti su šiais menkais daikčiukus, pažiūrėkite, ką jie turi, mes—mes negalime to padaryti, mes nepajėgūs to padaryti“.

192 Jozuė ir Kalebas pasakė: „Mes daugiau nei pajėgūs tai padaryti, Dievas pažadėjo“.

193 Ir, atminkite, jie pasuko atgal. Tai buvo prie Kadeš-Barnėjos. Jie pasuko atgal ir tapo klajokliais tyrlaukiuose. Ir visi iki vieno iš jų mirė, ir yra prarasti Amžinai. Jėzus taip pasakė.

194 Neperženkite tos skiriamosios linijos, suprantate. „Kai žinote, kad reikia daryti gera ir to nedarote - jums tai nuodėmė“.

195 Izraelis padarė tą patį. Po to, kai matė patvirtintą Možę ir tuomet leido Balaamui apipurkšti juos, tą brangią įrodytą Sėklą. Pastoriau, jūs (niekada) nesakykite nieko prieš šį Žodį. Pažvelkite į Balaamą, jis buvo pranašas ir matė įrodytą Dievo Sėklą. Tačiau būdamas po savo didžiąją denominaciją, kurioje jis gyveno, Moabas, pamatęs tą būrį klajoklių, einančių per kraštą, jis apipurškė tuo ir pasakė: „Na, palaukite minutėlę. Mes visi esame krikščionys. Mes visi esame tikintieji. Na, mūsų ir jūsų tėvai yra tokie pat. Argi mes ne Loto vaikai? Argi Lotas nebuvo Abrahamo sūnėnas? Argi mes nesame visi vienodi? Sudarykime santuoką vieni su kitais“.

196 Ir Izraelis, kaip Ieva Edeno sode, leido šėtonui apipurkšti ją, jis taip pat apipurškė Izraelį per netikrą pranašą. Kai tikras pranašas buvo su jais, su įrodytu Žodžiu. Bet per protinę pažinimo sampratą jis apipurškė juos. Pagalvokite apie tai. Taigi, tai niekada nebuvo atleista, nuodėmė niekada nebuvo atleista.

197 Sėklos supuvo tiesiai savo pareigos kelyje, kelyje į pažadėtąją žemę. Visi iki vieno iš jų žuvo ir supuvo tiesiai bažnyčioje, vykdydami savo pareigas, sekdami Dievu. Ir leido šėtonui užpurkšti ant jų tą intelektualinį purškala, išsilavinimą, protinę sampratą, sakydamas: „Na, mes visi esame vienodi, mes visi esame Dievo vaikai“. Jūs nesate! Bet jis leido tam netikram

mokytojui ten apipurkšti juos ta protine samprata, kurią jis turėjo apie Tai.

¹⁹⁸ Ir lygiai taip pat, kaip dabar daro Ekumeninė Taryba, suprantate, tą patį: „Na, mes visi susivienysime į vieną didelę organizaciją“. Visa jūsų organizacinė sistema yra nuo šėtono. Biblijoje – tai žvėries ženklas. Netrukus išleisiu knygą apie tai, jei Viešpats panorės.

¹⁹⁹ Atkreipkite dėmesį, Nojaus laikais, matydami pastatytą Žodį, kad išplauktų. Taigi, leiskite man padaryti nedidelę pastabą čia, Žodis sujungtas tam, kad būtų perkeistas nuo žemės iki padangių. Matydami daikto struktūrą; bet turėdami savo protinę sampratą, juokėsi pranašui į veidą, Nojui, kai jis pranašavo apie laiko pabaigą. Bet ką padarė . . . Tas statinys buvo sudarytas iš Dievo Žodžio, padengtas derva viduje ir išorėje su malda ir tikėjimu. Atėjus lietui, visos protinės religinės sampratos mirė ir supuvo tiesiai . . . tiesiai jų bažnyčiose, tiesiai ant žemės. O arka plūduriavo virš viso to. Moksliskai apipurkšta sėkla supuvo teismo metu.

²⁰⁰ Ką apskritai mes bandome padaryti? Ar mes bandome įtvirtinti savo bažnyčią, ar mes bandome įtvirtinti Dievo Žodį? Ką mes bandome padaryti? Ko mes siekiame? Ar mes stengiamės sugrąžinti žmones į Tai? Ką ši didžioji Ieva bando padaryti čia, šiomis paskutinėmis dienomis, ši bažnytinė Ieva?

²⁰¹ Turėsiu greit užbaigti, broli, nes—nes darosi per vėlu. Tiesiog suteikite man dar kokias penkiolika minučių ir aš sustosiu čia ties savo—savo Rašto vietomis. [Brolis sako: „Žinoma, tęskite“—Red.] Taip. Gerai. Aš žinau. Na, žmonės tikriausiai nori ateiti čia ir viską sutvarkyti. Bet tiesiog atrodo, kad man yra sunku užbaigti. Aš paskubėsiu. Gerai.

²⁰² Pažvelkite, ką šiandien bando padaryti didžioji mokslinė, edukacinė, hibridinė Ieva, vadinama bažnyčia? Ar ji bando išaukštinti Dievo Žodį, ir leidžia žmonės daryti tai, ką jie daro? Jie nenaudoja maštančio žmogaus Filtro ar Dievo Filtro. Pažiūrėkite, ką jie kuria. Jie išaukština save. Bažnyčia, vykdydama savo iškreiptą pažinimo sėklos programą, privedė prie to, kad visa žmonija būtų moksliskai neišprususi Dievo Žodyje. Taigi, aš paimsiu šias pastabas, aš prie jų dabar ilgai neužsilaikysiu, kad galėčiau užbaigti. Moksliskai neišprusę! Kai Dievas tiesiai čia, žemėje, daro dalykus, kuriuos Jis daro, per Savo pažadėtą Žodį ir jie ignoruoja Tai ir nueina, nes jie yra moksliskai neišprusę. Moksliskai neišprusę!

²⁰³ Aš tuomet nusišypsojau, nes brolis Viljamsas čia ant popieriaus lapo užrašė: „Jūs galite pasilikti visą popietę“, – kažką. Bet aš vertinu tai, tai tikrai puiku. Suprantate?

²⁰⁴ Bet žmonės sąmoningai nusideda. Tai įtraukė visą šiandieninę pasaulio bažnyčios sistemą į sąmoningą nuodėmę prieš Dievą. Na, sveikas padorumas jums įrodys, kad Tai

teisinga. Gerai. Geismo uždanga apakino jos akis Dievo Žodžiui ir ji vėl atsidūrė nuoga. Žinote, Dievas Apreiškimo 3, pasakė: „Ateikite, nusipirkite iš Manęs akių balzamą, kad atsivertų jūsų akys“. Suprantate, Akių Balzamas - yra Jo Žodis.

205 Jūs žinote, jie sako: „Na, šis žmogus studijavo keturiasdešimt metų, kad gautų savo mokslinius laipsnius. Jis turi Teisės Bakalauro, Dievybės Mokslų Daktaro laipsnius ir visa kita“.

206 Jūs žinote, ką apie tai pasakė Jėzus? Jis pasakė: „Te žmogus išsižada pats savęs“. Paulius tai padarė.

Jūs sakote: „Turima omenyje ne tai“.

207 Na, tai kodėl tuomet Paulius sekė tuo? Jis pasakė: „Aš niekada neatėjau pas jus su viliojančiais žmogiškos išminties žodžiais, nes jūs į tai dėtumėte savo viltis. Bet aš ateinu pas jus su jėga ir Šventosios Dvasios pasireiškimu, kad jūsų žodis būtų . . . jūsų tikėjimas būtų statomas ant Dievo Žodžio, o ne ant išminties apraiškų“.

208 Atrodo, kad žmonės prarado padarumo jausmą ir kuklumą. Jie nebe tokie, kokie buvo anksčiau. Anksčiau, kai pranašas sakydavo: „TAIP SAKO VIEŠPATS“, - žmonės drebėdavo. Taip, jie tikrai drebėjo. Žmonės suklusdavo, nes bijodavo. Tačiau dabar jie prarado bet kokią baimę dėl To. Jie nebijo Dievo.

209 Saliamonas pasakė: „Dievo baimė yra išminties pradžia“, - tik jos pradžia.

210 Bet pranašas gali pasakyti TAIP SAKO VIEŠPATS, žmonės sako: „Nesąmonė!“ Suprantate, jiems nėra jokios vilties. Tai, jie sako: „Na, mes išmintingi. Mes protingi, mes neprivalome priimti tokių dalykų! Mes žinome, apie ką mes kalbame!“

211 Taip pat sena patarlė sako, kad: „Kvailiai vaikščios su kaustytais batais ten, kur Angelai bijo žengti“. Žinoma.

212 Taigi, kas yra perkeitimas? (Greitai.) Kaip mes tai gauname? Ką perkeitimas daro? Dievas daro tai per Savo Žodžio Dvasią. Jis perkeičia. Jis pasėja Savo Sėklą, išlieja ant Jos Savo Dvasią, ir Ji duoda vaisių. Jo Šventoji Dvasia perkeičia Sėklą-Žodį, kad ji būtų patvirtinta pagal Savo rūšį.

213 Kokios rūšies sėkla esate jūs - tiesiog parodo tai, kas yra jumyse. Jūs negalite to paslėpti. Koks jūs esate viduje - tai parodoma ir išorėje. Jūs tiesiog negalite nuo to pasislėpti. Jūs negalite to medžio padaryti niekuo kitu, išskyrus tai, kas jis yra. Suprantate, jis—jis toks ir bus. Šventoji Dvasia perkeičia sėklas, tai kas yra jos viduje. Nesvarbu, kokios rūšies yra sėkla, Ji perkeis ją. Jeigu ji yra bloga, ji išaugins blogi. Jeigu tai veidmainis - ji išaugins veidmainį. Jei tai tikras Dievo Žodis, Jis išaugins tikrą Dievo sūnų ar Dievo dukrą per maistančio žmogaus Filtrą. Kai Sėkla ateina, Ji pereina per Tai, Ji išaugina Dievo sūnų ir dukterį.

²¹⁴ Viena dieną, kai pasaulis skendėjo chaoso tamsoje, Dievas... Taigi atidžiai paklausykite, kadangi mes ilgai nekalbėsime... tik dar truputį. Pažvelkite. Viena dieną, kai pasaulis buvo vėl apimtas įvairiausių religijų, rankų, puodelių plovimas, skirtingų drabužių ir skrybėlaičių dėvėjimas ir taip toliau, jis atsidūrė visiškame chaose. Tikrasis Dievo Izraelis taip iškreipė Dievo įstatymus ir nuostatus, kad Jėzus pasakė: „Jūs savo tradicijomis pavertėte Dievo Žodį neveiksmingų žmonėms, savo tradicijomis“. Ir pažvelkite į tuos šventus kunigus, jie taip vadino juos; ir Jėzus pasakė: „Jūs kilę iš savo tėvo, šėtono, ir darote jo darbus“. Suprantate, būtent tai Jis ir pasakė.

²¹⁵ Dabar, kai pasaulis atsidūrė tokioje padėtyje, Dievo Dvasia vėl nužengė ant Sėklos, kuri buvo iš anksto numatyta. Jis perkėlė ir perkeitė Izaijo 9:6, iš Savo pažado; Jis, Dievas, buvo tapęs žmogumi, kad išgelbėtų tą chaoso laiką. Kai žmogus buvo sukurtas pagal Dievo atvaizdą, štai ateina Dievas, pranašas numatė tai... Taigi, prisiminkite Žodį, pranašas numatė tai, tas pats pranašas, kuris matė šėtoną šiomis paskutinėmis dienomis, suprantate, šią švietimo programą ir kitus dalykus, kuriuos jis turi, religinę programą. Tas pats pranašas, Izaijo 9:6, pasakė: „Kūdikis mums gimė, Sūnus mums duotas; ir Jis bus vadinamas: Patarėjas, Ramybės Kunigaikštis, Galingasis Dievas, Amžinasis Tėvas“. Ir Jo viešpatavimui nebus galo“. Ir tas Žodis yra Dievo Žodis. Ir Dvasia nužengė ant to Žodžio, ir Jis susiformavo mergelės išciuose. Amen. „Sūnus gimė“, - ne sukurtas, „gimė“.

²¹⁶ Šėtonas bandė ir vėl bandė apipurkšti Jį. Jis pakėlė Jį į viršų ir tarė: „Jei Tu esi tas, kuo Tu sakai esąs, tuomet padaryk man čia kokį nors išgydymą. Parodyk man, kaip Tu gali tai padaryti. Paversk tai duona, šiuos akmenis į duoną. Leisk pamatyti kaip Tu pulsį žemyn, nes Rašte sakoma, kad Tu tai padarysi“.

²¹⁷ Ar jūs matote, kaip tie religiniai demonai ir šiandien vis dar sako tą patį? „Jei yra toks dalykas kaip Dieviškas išgydymas; štai guli brolis *Toks ir toks*, pažiūrėkime, kaip tu išgydysi jį“.

²¹⁸ Tas pats šėtonas stovėjo prie Jėzaus kryžiaus ir sakė: „Jei Tu esi Dievo Sūnus, nuženk nuo kryžiaus“.

²¹⁹ Žodis pasakė, kad Jis buvo Dievo Sūnus. Dvasia įrodė, kad Jis buvo Dievo Sūnus. Izaijo 9:6 buvo išpildyta. Ir aną vakarą daugelis iš jūsų transliacijoje girdėjote, kaip mes pateikėme beveik šešiasdešimt kelias Rašto vietas, aš manau, įrodančias, kad Rašte pasakyta, jog Tai buvo Jis.

²²⁰ O, šėtonas bandė ir vėl bandė, darė viską. Viena naktį gulėjo laivo gale, jis pamatė Jį miegantį. Ir jis tarė: „Aš tiesiog dabar sunaikinsiu Jį“. Bet jis negalėjo.

²²¹ Jis bandė sugundyti Jį, kad pasielgtų neteisingai, bet negalėjo to padaryti. Kodėl? Jis buvo apipurkštas išankstinio numatymo apsauginiu purškikliu. Jie negali būti apgauti. Ne, ne. Žodis pasakė, kad Jis bus čia. Amen. Joks demonas

negalės Jam sutrukdyti ir jokiam kitam Dievo sūnui, kuris yra iš anksto numatytas užimti Savo vietą. Jis apipurkštas atbaidančia priemone. Šėtono nuodai, denominaciniai gydytojai net nepaliečia Jo. Jis juda toliau, niekas Jam nesutrukdys, suprantate. Tai neturėjo Jam jokio poveikio.

²²² „Na, aš padarysiu Tave visos žemės vyskupu. Aš ją valdau. Jeigu Tu tik pagarbinsi mane, ateik, prisijunk prie mano grupės, aš—aš padarysiu Tave valdovu. Aš nusileisiu, leisiu Tau pakilti“.

²²³ Jis atsakė: „Atsitrauk nuo Manęs, šėtone. Parašyta: „Garbink Dievą, Žodį ir tik Jam tarnauk““. Tuomet vieną dieną. . .

Aš norėčiau šiek tiek sustoti prie šio didingo Asmens.

²²⁴ Bet vieną dieną Dvasia vėl nužengė ant Jo; kadangi apie Jį buvo parašytas tam tikras Žodis, atėjęs nuo Dievo per pranašą: „Ir Jis buvo vedamas pjauti kaip avinėlis“. Ir Dvasia nužengė ant Jo, ir vedė Jį, ir pasiuntė Jį ant Kalvarijos kryžiaus. Ten Jis mirė. Ir viskas, kas buvo pasakyta apie Jį, Jo mirtyje - buvo išpildyta, kad atneštų Šviesą ir Gyvybę visai iš anksto paskirtai Dievo Sėklai, kuri buvo žemėje. Jis suteikė būdą, kaip tai padaryti. Štai Sėkla, Dvasia atneša Gyvybę; perkeičia Dievo sūnus ir dukteris, iš pasaulio šiame tamsiame chaose - kad būtų Dievo sūnumis ir dukterimis.

²²⁵ Nesuklupkite dėl žodžio „išankstinis paskyrimas“. Aš žinau, kad jūs suklumpate. Bet, paklauskite, Tai ne mano žodis. Tai vienas iš Dievo Žodžių. Norite tai perskaityti, perskaitykite Efeziečiams 1:5, kur: „Jis iš anksto paskyrė mus išūnyti per Jėzų Kristų“. Suprantate?

²²⁶ Leiskite man tiesiog minutėlę išdėstyti tai, tik minutėlę, kad galėčiau patraukti tai iš jūsų minčių. Pažvelkite. Tiesiog kaip jūs pradžioje buvote savo tėve, užuomazgos sėkla. Ar visi tai žinote? Jūs taip pat buvote savo pro-pro-pro-prosenelyje, ar jūs tai žinojote?

²²⁷ Perskaitykite Knygą Hebrajams, kur mes randame, kad Levis sumokėjo dešimtinę, kai jis buvo Abrahamo strėnose, keturios kartos po jo. Kai Abrahamas mokėjo dešimtinę Melchizedekui, tai buvo įskaičiuota jo pro-pro-proanūkiui po jo, o jis tuomet buvo Abrahamo strėnose. Štai taip. Suprantate?

²²⁸ Jūs buvote savo tėvo strėnose, bet jūsų tėvas negalėjo su jumis bendrauti, kol jūs nebuvote perkeistas į kūną.

²²⁹ Mano sūnus buvo manyje. Aš—aš—aš norėjau sūnaus, bet tuomet jis buvo manyje. Suprantate? Jis tuomet buvo manyje. Bet per santuoką jis buvo perkeistas į žmogų, panašų į mane, ir tuomet jis tapo panašus į mane.

²³⁰ Ir jūs tampate panašūs į savo tėvus, suprantate, kadangi nuo pat pradžių tai buvo jumyse. Dabar, jeigu mes esame Dievo sūnūs, Jo atributai. . . Kur, jūs esate savo tėvo atributas, ne savo motinos; savo tėvo. Užuomazga glūdi tėve. Suprantate? Ir dabar,

jūsų motina buvo inkubatorius, kuri nešiojo jus, nešiojo jūsų tėvo sėklą. Suprantate?

²³¹ Ir žemė, kūniškai, taip pat yra inkubatorius, nešiojanti Dievo sėklą. Suprantate, būtent taip. Ne pasaulis, koks didis bebūtų pasaulis; tai - koks didis yra Dievas, sukūręs jį. Suprantate? Suprantate?

²³² Taigi, jeigu jūs esate Dievo sūnus ir dukra, tuomet jūs nuo pat pradžių buvote Dieve. Jūs esate Jo atributas. Jeigu jūsų tada ten nebuvo, tuomet jūs niekada nebuvote ir niekada nebusite.

²³³ Kadangi, aš negaliu pagimdyti iš savo strėnų šio žmogaus sūnaus *čia* ar to žmogaus *ten*, aš galiu pagimdyti tik savo paties sūnus, ir jie bus panašūs į mane. Aleliuja. Jūs suprantate tai?

²³⁴ Sūnūs ir dukterys jau nuo pradžių buvo Dieve. Dabar pažvelkite. Jūs sakote, kad turite Amžiną Gyvenimą. Mes tikime tuo, kad turime Amžiną Gyvenimą. Na, yra tik viena Amžino Gyvenimo forma, ir tai yra Dievas. Tai vienintelis dalykas, kuris yra Amžinas - tai Dievas. Tuomet, jeigu jūs turite Amžiną Gyvenimą, tas Gyvenimas, kuris yra jumyse, visuomet buvo, ir jūs buvote Dievo strėnose dar prieš atsirandant pasauliui. Ir kai Pats Žodis. . . Pats Jėzus yra vadinamas Žodžiu, ir Švento Jono 1, pasakyta: „Pradžioje buvo Žodis, ir Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Ir Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų“. Tuomet jūs buvote Jėzaus strėnose ir kartu su Juo nuėjote į Kalvariją. Jūs mirėte su Juo ir prisikėlėte su Juo. Ir šiandien mes sėdime Dangiškose vietose Jame, pripildyti Jo Dvasios, Dievo sūnūs ir dukterys. Mirę su Juo, prikelti su Juo. Žinoma.

²³⁵ Dabar, tuomet, taigi dabar jūs galite bendrauti su Juo. Anuomet jūs negalėjote, nes jūs buvote tik Žodis Jame, sėkla. Tačiau dabar Jis jus apreiškė ir dabar Jis nori, kad jūs bendrautumėte su Juo. Tuomet Jis nužengė, tapo kūnu, kad Jis galėtų tobulai bendrauti su jumis. Matote tobulą bendravimą? O, tai bent, tos gilios Dievo paslaptys! Kaip nuostabu! Suprantate, Dievas negalėjo bendrauti Dvasioje, taigi Dievas tapo žmogumi tarp mūsų.

²³⁶ Jėzus Kristus buvo Pats Dievas, apreikštas, kadangi Jis buvo Sūnus, nes Jis buvo pagimdytas, bet tai buvo tik palapinė, kurioje Jis gyveno. „Dievo niekas niekada nėra matęs, tiktai Tėvo Viengimis Sūnus apreiškė Jį“. Dievas pastatė Sau namus, kūną, kad galėtų gyventi, nužengė, kad jūs galėtumėte paliesti Jį. Pirmas Timotiejui 3:16: „Ir neginčijamai yra didelė dievotumo paslaptis; nes Dievas buvo apreikštas kūne, matomas Angelų, įtikėtas, paimtas į Dangų“. Suprantate? Taigi, Jis. . .

²³⁷ Jūs esate kūne ir Jis yra kūne, tuomet jūs dabar galite bendrauti, kadangi Jis buvo Dievo meilės atributas. Dievas yra meilė. Ar ne taip? Ir Jėzus buvo Dievo meilės atributas. Ir kai buvo parodytas meilės atributas, kuriuo buvo Pats Dievas; visi atributai, kurie priklausė Jam, atėjo pas Jį: „Visi, kuriuos Tėvas

Man davė, ateis pas Mane“. Žinoma, jie turėjo būti iš anksto numatyti. Jei taip nebūtų buvę, jūsų ten nebūtų. Štai ir viskas. Žinoma.

²³⁸ Dabar mes galime bendrauti, per Jo Žodžio turtus, kurių dalis esate ir jūs. Jūs esate Žodžio dalis; kadangi pradžioje Jis buvo Žodis, jūs dabar esate Žodis. Suprantate? Šįvakar ar sekmadienį ar vieną iš dienų, kai aš atvyksiu, aš pamokslausiu apie tai, kas yra Žodis, suprantate. Ir dabar jūs esate Žodžio dalis.

²³⁹ Paklauskite. Vienas dalykas, kurio aš negaliu padaryti. Aš negaliu pasigirti savo protėviais. Ne, aš atėjau per baisią maišatį. Mano tėvas buvo airis. Mano motina buvo Šiaurės Amerikos indėnė, pusiau indėnė; jos motina buvo indėnė, gaudavo pensiją. Taigi, visi jie, girtuokliai, dauguma iš jų mirė susišaudymuose, kaudamiesi, šaudydami ir taip toliau. Niekuo negaliu pasigirti, nes mano protėviai ir mano giminės medis yra baisūs.

²⁴⁰ Bet, broli, yra vienas dalykas, kuriuo aš galiu pasigirti, aš galiu pasigirti savo Viešpačiu Jėzumi, Kuris atpirko mane. Ir Savo perkeičiančia jėga pasėjo sėklą, pagal išankstinį numatymą, ir aš pamačiau Tai. Kieno sūnus aš dabar esu? Taip. Aš galiu girtis Juo. Ir aš pragyvenau trisdešimt trejus savo gyvenimo metus girdamas Jį. Jeigu Jis paskirtų man dar trisdešimt trejus metus, aš stengčiausi dar daugiau girti Jį. Suprantate? Aš galiu girtis savo Protėviu, aleliuja, Tuo, kuris atpirko mane ir pasėjo Gyvybės sėklą štai čia, ir leido man pažvelgti į šį Žodį, atsiuntė Savo Dvasią ir pasakė: „Štai Ji. Įstark *tai*, ir tai įvyks. Padaryk *tai*“. Ir, o, tai bent, aš galiu girtis Juo! Kaip Jis tai padarė? Per atskyrimo vandenį, nuplaudamas vandeniu per Žodį. Kur mes galime paaiškinti tai.

²⁴¹ Tikri iš anksto numatyti tikintieji stovės su Žodžiu, nes jie yra to Žodžio dalis.

²⁴² O, klajojančios žvaigždės, kaip ilgai dar klajosite? Jūs, metodistai, baptistai, presbiterionai, pašaliečiai, kad ir kas jūs būtumėte, klajojančios žvaigždės, nuo bažnyčios prie bažnyčios, nuo vienos vietos prie kitos, ir nuo televizijos prie televizijos, nuo pasaulio prie pasaulio, kodėl jūs nenorite ateiti? Jis trokšta turėti bendravimą su jumis. Jis ilgisi jūsų. Jis nori perkeisti jus, atnaujindamas jūsų protą, ne į bažnyčią ar denominaciją, bet į Savo Žodį, kurio dalimi jūs esate, jeigu jумыse yra tas troškimas.

Palaiminti, kurie alksta ir trokšta teisumo: nes jie bus pasotinti. (Suprantate? Aha-a.)

²⁴³ Ir Jis siuntė Savo perkeičiančią jėgą, kad išvestų jus iš šios religinės deformacijos, kurioje jūs esate. Į šį deformuotą chaosą, kuriame mes esame, Dievas siuntė Savo perkeičiančią jėgą, Savo Žodį, patvirtintą, įrodytą, kad išvestų jus iš šios apgaulingos religinės deformacijos, kurioje jūs vaikštote: „nuogi, akli, nelaimingi ir to nežinote“. Pagalvokite apie tai, draugai.

244 Žinote, Dievas siuntė Savo perkeičiančią jėgą, kad išpildytų Savo Žodį, ir visiškai pakeitė Saros ir Abrahamo kūnus. Perkeitė pagyvenusį vyrą ir pagyvenusią moterį, nes Jis pažadėjo, kad Jis tai padarys.

245 Ir tai, ką Dievas pažada padaryti, tą Jis ir padarys. Nėra nieko, nieko kas. . . Bet koks iškreiptas dalykas, Dievas negali nieko padaryti su juo. Bet Jis laikysis Savojo Žodžio ir Jis atsiųs Savo Dvasią! „Aš, Viešpats, pasodinau Tai. Aš laistysiu Tai dieną ir naktį, kad kas nors neišplėštų Jo iš Mano rankų“. Taip sako Biblija.

246 O, klajojančios žvaigždės, su troškimu savo širdyje! Jūs turite tai turėti arba jūs nesėdėtumėte čia šį rytą. Ir jūs nebūtumėte tose bažnyčiose ir auditorijose, ir ten, kur jūs esate, visoje šalyje, jeigu Kažkas nebūtų jūsų ten atvedęs. Koks nors asmuo pakalbėjo su jumis. Neikite toliau. Yra nuplovimas vandeniui per Žodį, kuris padarys jus baltus kaip sniegas. O, Dievo sūnūs, paklausykite! Nepasilikite tame iškrypime. Išeikite iš jo. Abrahamas patikėjo Dievu ir viską, kas priešinga, vadino. . .

247 Jūs sakote: „Kaip aš pragyvensiu? Kaip aš padarysiu *tai*?“ Tai Dievo reikalas. „Kaip aš galėsiu? Mano kolegos atmes mane“.

248 Dievas pasakė: „Kas paliks savo tėvą, motiną, žmoną, vyrą, šeimas, namus; Aš duosiu jiems šeimas ir namus, Aš duosiu jiems tėvus ir motinas, brolius ir seseris, šiame pasaulyje ir Amžiną Gyvenimą būsimajame pasaulyje“. Tai pažadas, drauge. Tai, o, tai turi būti laistoma! Kiekvienas Dievo duotas pažadas išsipildys. Kiekviena Dievo Sėkla - yra pažadas.

249 Ir, sese, liaukis kirpus plaukus, nes tai neįprastas dalykas Dievo akivaizdoje. Nustok dėvėti tuos drabužius - tai Jam pasibjaurėjimas!

250 Jūs, broliai, jūs, vyrai, nustokite pataikauti šioms denominacijoms, darydami tuos dalykus, ir leisdami savo žmonoms daryti tokius dalykus. Tai nedera krikščionims.

251 Grįžkite prie Žodžio! Paimkite tą Žodį, Jis auga. Jis turi augti. Dievo perkeičianti jėga, kuri iš pradžių Jį užaugino, Jis dabar yra Savo kelyje vėl sugražindamas Jį atgal. Jis vėl sugrįžta ten, kur tai buvo.

252 Henochas buvo perkeltas iš mirties, Dievo perkeičiančia jėga. Dėl ko Dievas tai padarė? Kaip provaizdį Bažnyčios paėmimo, kuris ateis. Taip. Su Eliju buvo taip pat.

253 Jėzaus kūnas buvo atgaivintas po to, kai jis buvo miręs. Ir kape Jėzaus kūnas buvo atgaivintas Dievo Žodžiu; ir perkeistas, iš mirusio, šalto kūno - į prikeltą, pašlovintą Dievo Sūnų. Nes pranašas, Psalmių 16:10, jeigu jūs norite tai užsirašyti, 16:10, pasakė: „Aš nepaliksiu Jo sielos pragare ir neleisiu Savo Šventajam pamatyti sugedimo“. O Dieve!

254 Tas Žodis turėjo išsipildyti, Tai Dievo Žodis! Pasodinkite Jį savo širdyje, jeigu jūs norite patekti į Paėmimą. Jei norite būti tikri krikščionys - pasodinkite šį Žodį. Kaip, aš manau, tai buvo Ezechielis, Dievas pasakė: „Paimk tą ritinį ir suvalgyk jį“, - kad pranašas ir Žodis taptų viena. Ir kiekvienas ten esantis pažadas turi pasireikšti, nes tai yra originali Dievo Sėkla. Neleiskite, kad koks nors išsilavinęs teologas čia bandytų išpumpuoti Tai iš jūsų. Neleiskite jam apipurkšti jus tuo kūnišku mokslu ir pažinimu, ir išsilavinimu. Tikėkite Dievu!

255 Abrahamas nesivadovavo savo laikų moksliniais tyrimais, sakydamas: „Aš esu per senas turėti kūdikį, aš nuėjau per toli. Aš padariau *tą, aną ir kitą*“. Tačiau viską, kas prieštaravo Dievo Žodžiui, jis vadino tai tarsi to nebūtų. Ir neabejojo Dievo pažadu per netikėjimą; bet buvo stiprus, atiduodamas Dievui šlovę. Jis žinojo, kad Dievas sugeba įvykdyti tai, ką Jis pažadėjo.

256 O, klajojantys sūnūs, deformuoti šios žemės vijokliais! Klajojančios seserys, kurias patraukė šio pasaulio vietos ir mados! Ir, brangi sese, jūs galbūt laikote mane senu keistuoliu, bet vieną iš tų dienų, kai jūs sutiksime tai, ką aną vakarą sutiko Florencija Šakarian; ji taip pat, kaip jūs žinote, sėdėjo šiame kambaryje, šioje vijoje. Kai jūs sutiksime tai, jūs suprasite, kad ne aš, bet šis Žodis yra teisingas. Laikykitės atokiau nuo tų kirpyklių, tų mados parduotuvių. Laikykitės atokiau nuo tų dalykų.

257 Sakote: „Kodėl jūs nemokote jų didžiųjų dalykų, kaip būti *tuo*?“ Tiesiog pradėkite nuo savo ABC, o paskui mes pereisime prie algebros. Suprantate? Tiesiog pradėkite mokytis, „kas yra jūsų protingas tarnavimas“.

Todėl prašau jus, broliai, Dievo gailestingumu, kad jūs pristatytumėte savo kūną gyva auka, šventa ir priimtina Dievui - tai yra jūsų protingas tarnavimas.

258 Jūs tiesiog atlikite „savo protingą tarnavimą“, ir Dievas pasirūpins visu kitu; suprantate, tiesiog apgalvokite dalykus, kuriuos jūs patys galite nuspręsti ir padaryti. Argi tai ne... Argi tai protinga moteriai nusirengti, išeiti į lauką ir taip elgtis, kai Biblija pasmerkia tai? Ar tai protinga vyrui pasinerti į tokia dogmą, kokią mes turime šiandien, ir į visus šiuos dalykus čia, ir į visas tas seminarijas ir panašius dalykus, kai tai visiškai prieštarauja Dievo Žodžiui? Suprantate?

259 Izaijo lūpos, jis buvo tik paprastas žmogus su nešvariomis lūpomis. Jis pasakė: „Viešpatie, aš esu tarp nešvarių žmonių ir turiu nešvarias lūpas. Vargas man, nes aš mačiau Dievą“. Ir nužengė Angelas, paėmė Ugnį, Šventą Ugnį nuo Dievo aukuro ir perkeitė jo lūpas; iš klajojančio žmogaus lūpų į pranašo lūpas su TAIP SAKO VIEŠPATS. Dievo perkeičianti jėga!

260 Šimtas dvidešimt žvejų, moterų ir–ir pagyvenusių purpurinių rūbų pardavėjų ir kitų, susirinko viršutiniame

kambaryje ir uždare duris, kai kurie iš jų neturėjo pakankamo išsilavinimo, kad galėtų pasirašyti savo vardus. Dievas perkeitė juos iš žvejų, į žmonių žvejus; iš gatvės vyrų ir moterų į Dievo šventuosius, nemirtingus. Dievo perkeičianti jėga!

²⁶¹ Paulius, vietinės bažnyčios narys, presbiterionas, metodistas, baptistas, sekmininkas ar dar kas nors; keliavo gatve su savo didžia pasipriešinimo dvasia, kad jis žinojo daugiau nei bet kuris iš jų. Jis užaugo prie Gamalielio, vieno iš geriausių mokytojų, kokie tik buvo šalyje. Kas nutiko, kai jis buvo kelyje į Damaską, kad suimtų krūvelę žmonių, kurie tikėjo Dievo Žodžiu? Pakeliui ten jis buvo parblokštas ant žemės ir jis išgirdo Žinią. Ir Ji, iš bažnyčios nario ir bažnyčios lankytojo, perkeitė jį; į Dievo pranašą, kuris užrašė Dievo Žodį Naujajame Testamente. Iš bažnyčios nario - į šventąjį!

²⁶² O, klajojanti žvaigžde, sustok. Klajojantis sūnus, klajojanti Sėkla, kuri keliauja iš vienos vietos į kitą, šiame iškrypime; atsigręžkite šį rytą, vaikai. Prašau, išgirskite mane kaip—kaip žmogų, bandantį atsistoti tarp gyvųjų ir mirusiųjų.

²⁶³ Jei vis dar esate prisijungę, jūs, kurie klausotės transliacijos, jūs, kurie užklydote į šią vietą, prašau dar minutėlę pasėdėti. Žinau, kad čia, Tusone, ar atleiskite, Finikse, jau vėlu, dvidešimt minučių iki dvyliktos. Ir aš turėjau šiuos žmones čia visą rytą. Aš jus atitraukiau nuo darbo ir kitų dalykų. Bet pažvelkite, mielas drauge, gali būti, kad visam laikui pasitrauksite nuo Dievo. Prašau, sugrįžkite šį rytą. Ar sugrįšite? Yra vietos prie Šaltinio.

Seniai edžiose, aš žinau, kad tikrai yra taip,
Kūdikis gimė, kad išgelbėtų žmones iš jų
nuodėmių.

Jonas matė Jį ant kranto, Avinėlis per amžius,
O, Kristau, Kalvarijos Nukryžiuotasis.

O, aš myliu tą Žmogų iš Galilėjos, iš Galilėjos,
Nes Jis tiek daug dėl manęs padarė.

Jis atleido visas mano nuodėmes, viduje
patalpino Šventąją Dvasią;
Aš myliu, aš myliu tą Žmogų iš Galilėjos.

Muitininkas vieną dieną nuėjo melstis į
šventyklą,

Jis sušuko: „O Viešpatie, būk man
gailėstingas!“

Jam buvo atleistos visos nuodėmės, ir viduje
įsiviešpatavo gili ramybė;

Jis tarė: „Ateikite pažiūrėti šio Žmogaus iš
Galilėjos“. (Dešinėje.)

Luošas išgydytas vaikščiojo, nebylys išgydytas
kalbėjo,

Jėga su meile buvo išarta jūrai;

Aklas buvo išgydytas, kad regėtų, aš žinau, kad
 tai galėjo būti tik
 To Žmogaus iš Galilėjos gailestingumas.

264 Įrašykite tai į šiandieninį tarnavimą.

Moteriai prie šulinio, Jis pasakė jai visas jos
 nuodėmes,
 Kaip penkis vyrus ji tuo metu turėjo.
 Jai buvo atleistos visos nuodėmės, ir viduje
 įsiviešpatavo gili ramybė;
 Ji sušuko: „Ateikite pažiūrėti šio Žmogaus iš
 Galilėjos!“

265 Moterys, Jis gali padaryti tą patį. Jis perskaitė jūsų širdį ši
 ryta. Vyrų, Jis perskaitė jūsų širdį. O muitininke, melskimės!

O, aš myliu tą Žmogų iš Galilėjos, iš Galilėjos,
 Nes Jis tiek daug dėl manęs padarė.
 Jis atleido visas mano nuodėmes, viduje
 patalpino Šventąją Dvasią;
 Aš myliu, aš myliu tą Žmogų iš Galilėjos.

266 Ar ši ryta nemylėsite Jo kartu su manimi? O, paklydęs,
 klajojantis nusidėjėli, čia ar išorėje, kur jūs bebūtumėte, ar
 priimsite šį ryta mano Viešpatį? Jis yra Žodis, ir Žodis buvo
 atneštas jums. Ar nepriimsite Jo šį ryta? Ar pakelsite savo
 rankas, ar atsistosite, ar kaip nors ir pasimelsite, sakydami: „Aš
 noriu priimti Jį tiesiog dabar. Broli, aš noriu. Aš tiesiog dabar
 noriu priimti Jį“. Ar jūs atsistotumėte, kurie nori, kad už juos
 pasimelstų, ir pasakysite: „Aš. . .“ tiksliau, kad pasimelstų: „Aš
 esu nusidėjėlis. Aš noriu. . .“ Telaimina jus Dievas, pone. Dar
 kas nors? Visi dabar melskitės, tik minutėlę.

O, ten édžiose labai seniai, (Tai buvo chaosas,
 žinote, pasaulis buvo.) Ir aš žinau, kad iš tiesų
 taip yra,
 Kūdikėlis gimė, kad išgelbėtų žmones iš jų
 nuodėmių.
 Kai Jonas pamatė Jį ant kranto, Jis buvo tas
 Avinėlis visais laikais, (Tas pats ir šiandien.)
 O, Jis yra Kristus, Kalvarijos Nukryžiuotasis.

267 Ar šiandien nenorėtumėte mylėti Jį visa širdimi, kad jūs
 galėtumėte išeiti iš šios žemiškos būklės, kurioje sėdite? Jūs
 moterys, jūs vyrai, o, dėl ko jūs čia sėdėjote visą tą laiką?
 Tai rodo, kad jūmyse ten giliai kažkas yra, kažkas ten, kas
 alksta ir trokšta. Jūs nebūtumėte sėdėję čia šias dvi ar tris
 valandas, sėdėdami šiame pastate štai taip; yra kažkas. Ar jūs
 tiesiog neįsiklausysite į tai šiandien? Tegul mados, mokslas ir
 visi pasaulio dalykai pasitraukia iš jūsų minčių tiesiog dabar,
 brangus broli ar brangi sese.

Bažnyčios vienijasi, didžios tautos skyla,
 Izraelis pabunda,
 ženklai, kuriuos išpranašavo pranašai;
 Pagonių dienos suskaičiuotos, apsinkintos
 vargų;
 „Sugrįžkite, O išsklaidytieji, pas savuosius“.

Atpirkimo diena arti,
 Žmonių širdis užvaldo baimė;
 Būkite pripildyti Dvasia, jūsų žibintuvai
 paruošti ir švarūs,
 Pažvelkite aukštyn! Jūsų atpirkimas arti.

Netikri pranašai meluoja, Dievo tiesą jie
 neigia,
 Kad Jėzus Kristus yra mūsų Dievas.

²⁶⁸ Taigi, tai tiesa. Jūs tai žinote, visi mes, dieną, kurioje mes
 gyvename. Bet Jis pasakė:

Vakaro metu bus Šviesa,
 Kelią į Šlovę jūs tikrai rasite.

²⁶⁹ Tai diena, kurioje mes dabar gyvename. Šviesa nušvis tiesiog
 vakare, kai įsiviešpatauja tamsa, sutemos, vakaro žvaigždė.

Sutemos ir vakaro žvaigždė,
 Ir po to tamsa!
 Te nebūna liūdesio atsisveikinant,
 kai aš pagaliau išplauksiu;
 Nes visa yra be laiko ir erdvės ribų,
 Ir srovės galbūt nuneš mane toli,
 Bet aš noriu pamatyti savo Pilotą akis į akį
 Kai aš kirsiu tą užkardą.

Nesakykite man graudžiai,
 kad gyvenimas - tik tuščias sapnas!
 Ir siela, kuri snaudžia, yra mirus,
 Ir viskas nėra taip, kaip atrodo.

Taip, gyvenimas yra tikras! Ir gyvenimas yra
 rimtas!

Ir kapas nėra jo tikslas;
 Nes dulkė esi, į dulkes ir sugrįši,
 Nebuvo kalbama apie sielą.

Didžiųjų žmonių gyvenimai mums primena
 Ir mes galime padaryti savo gyvenimą didingą,
 Ir, atsisveikindami, palikti po savęs,
 Pėdsakus laiko smiltyse;

Pėdsakai, kuriuos galbūt kitas,
 Plaukdamas iškilmingu gyvenimo keliu,
 nelaimingas ir nusivylęs brolis,
 pamatęs, vėl įgaus drašos.

Tad kelkimės ir dirbkime,
 Visa širdimi bet kokioje kovoje.
 Nebūkite panašūs į kvailus, varomus galvijus!
 Būkite didvyriai kovoje!

270 Brangus Dieve, jie yra Tavo. Aš mačiau du vyrus, kurie atsistojo, Tėve. Aš meldžiu, Dieve, kad Tu paimtum juos dabar. Jie nori būti Tavo sūnumis. Jie pabudo iš neišmanymo, to gyvenimo, kurį jie gyveno ir dabar jie nori būti atgaivinti, atnaujinti su Šventosios Dvasios krikštu ant tos Sėklos, kuri šiandien buvo pasėta jų širdyse. Amžinasis Dieve, visų dalykų Kūrėjau, Kuris sukūrei Savąjį Žodį, ir aš tikiu, kad Tu žinojai, jog šie vyrai tai padarys ši rytą. Aš meldžiu, Viešpatie, kad Tu laistytum tą Žodį dieną ir naktį, ir niekada neleistum šėtonui išplėsti to iš Tavo rankų. Tegul tai būna medis, kuris kartais, Dievo Rojuje, kai viskas vėl bus sugražinta, nes Tavo Žodis negali neišsipildyti, tai vėl bus. Nes šis pasaulis . . .

271 Ir būsimajame pasaulyje nebus tokios rūšies civilizacijos. Nebus nei automobilių, nieko, ką kada nors yra padaręs mokslas. Būsimajame pasaulyje nebus tokių dalykų. Tačiau tai bus paties Dievo sukurta civilizacija, kurią Jis įsteigs šlovingame karaliavime. Nes šioje civilizacijoje yra ligos, mirtis, sielvartas, kapai ir nepriteklius. Tačiau toje Karalystėje, kuri ateis, nėra nei mirties, nei liūdesio, nei ligų, nei senatvės. O Dieve, ten, Tavo civilizacijoje, viskas bus nauja.

272 Dieve, perkeisk mus šiandien Savąja jėga, atnaujindamas mūsų protą, kad nusigręžtume dabar nuo menkų šio pasaulio veiksmų į Dievo Žodį. Ir te mes būsime atnaujinti Dievo perkeičiančia jėga ant Sėklos, kuri yra mūsų širdyje, kaip mes tikime, į kūrinius, vadinamus Dievo sūnumis ir dukterimis. Tai mano malda Tau, Tėve, už žmones, Jėzaus Vardu. Amen.

273 Dabar jums, kurie esate prisijungę per transliaciją, kad ir kur jūs būtumėte, aš noriu, kad jūs ten priimtumėte Kristų kaip savo asmeninį Gelbėtoją ir būtumėte pripildyti Jo Dvasios. Žodžiai, kurie buvo pasakyti šį rytą, te Jie krinta į jūsų širdis. Ir tegul jūs ten priimsite Jėzų. Ir jūs stebėkite savo gyvenimą, ir žiūrėkite, koks jūsų gyvenimas po to. Ir paimkite čia maistančio žmogaus Filtrą. Jeigu matote, kad darote kažką, kas yra priešinga šiam Žodžiui, skubiai pasitraukite nuo to. Suprantate? Nes yra Filtras, kuris saugo jus nuo mirties - tai Dievo Žodis. Jo Žodžiai yra Gyvybė ir Jie apsaugos jus nuo mirties.

274 Jūs, žmonės, čia auditorijoje, kuriuos aš turėjau čia jau ilgą laiką. Dėkoju jums už dalyvavimą. Aš meldžiu, kad Dievas niekada neleistų šiai Sėklai numirti. Tikiuosi, nemanote, kad aš stoviu čia tik tam, kad pasakyčiau šiuos dalykus siekdamas būti kitoks. Aš sakau tai iš meilės; ir žinodamas, kad tai, kol esu mirtingas, kaip dabar, yra vienintelis laikas, kai aš galėsiu pamokslauti žmonėms. Ir aš myliu Jėzų Kristų. Jis yra mano

Gelbėtojas. Ir atminkite, jeigu ne Jis, tai aš bučiau buvęs ten gatvėje. Būčiau buvęs kur nors ten; mano tėvai, visi mano giminaičiai buvo nusidėjėliai. Bet Dievas Savo perkeičiančia jėga, aš žinau, kad padarė iš manęs kitokį kūrinį. Ir aš galiu— aš galiu rekomenduoti tai jums, kad būtų gerai. Ir tai išlaikys sunkumų valandomis. Net kai mirtis bus prie durų, jums nereikės bijoti. „Niekas negali atskirti mūsų nuo Dievo meilės, kuri yra Kristuje“. Telaimina Dievas kiekvieną iš jūsų ir suteikia jums Amžiną Gyvenimą.

²⁷⁵ Kiek čia esančių neturi Dievo Sėklos, Šventosios Dvasios krikšto? Ar pakeltumėte savo ranką ir pasakytumėte: „Prisiminkite mane, broli Branhamai, kad aš gaučiau tą Šventąją Dvasią“. Taigi, jūs priimkite Žodį į savo—į savo širdį ir tikėkite Juo. Taigi, jeigu jūs. . . Galite pažvelgti į save. Eikite ir pažvelkite į veidrodį, ir jūs galėsite pamatyti, kur jūs esate. Suprantate, jūs galite sužinoti.

²⁷⁶ Jūs sakote: „Na, aš nepakėliau rankos, nes tikiu, kad aš turiu“.

²⁷⁷ Pažvelkite į save veidrodyje, tuomet jūs pamatysite, kokia dvasia jus apgaulinėja, suprantate. Apgaulingas mąstymas! „Yra kelias, kuris žmogui atrodo teisingas, bet jo galas - mirties keliai“. Ar tai tiesa?

Ten prie kryžiaus, kur mirė mano Gelbėtojas,
Ten šaukiausi apvalymo nuo nuodėmės;
O, ten mano širdžiai buvo pritaikytas Kraujas;
Vardui. . .

²⁷⁸ Tiesiog minutėlei užmerkite akis ir sudainuokite tai Jam. Tiesiog iškelkime rankas.

Vardui jo šlovė! (Jo brangiam Vardui!)
Vardui Jo šlovė!
Ten mano širdžiai buvo pritaikytas Kraujas;
Vardui Jo. . .

²⁷⁹ Aš noriu, kad jūs, krikščionys, paspaustumėte vienas kitam ranką, kas esate išgelbėtas.

Esu taip nuostabiai išgelbėtas iš nuodėmės,
Jėzus taip nuostabiai gyvena manyje,
Ten, prie kryžiaus, kur Jis mane priėmė;
Vardui Jo šlovė!

Vardui Jo šlovė! (Brangus Vardas!)
Vardui Jo šlovė!
O, ten mano širdžiai buvo pritaikytas Kraujas;
Vardui Jo šlovė!

²⁸⁰ Kraujas turi Gyvybės užuomazgą, jūs žinote. Tai skirta tiems, kurie Jo nepažįsta:

O, ateik prie šio Šaltinio, tokio turtingo ir
gaivaus;

Padėk savo vargšę sielą prie Gelbėtojo koju;

O, pasinerk šiandien ir tapk tobulas;

Vardui Jo šlovė!

O, Vardui Jo . . .

Palenkime dabar savo galvas, kol mes tai dainuojame.

Vardui Jo šlovė!

Ten mano širdžiai buvo pritaikytas Kraujas;

Vardui Jo šlovė!

²⁸¹ Ar jūs mylite Jį? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Paulius pasakė: „Aš dainuosiu Dvasioje. Aš šlovinsiu Dvasioje“. Padainuokime tai dar kartą labai tyliai, iškėlę savo rankas.

²⁸² Žinote, bėda ta, kad mes, sekmininkai, praradome savo džiaugsmą, mes praradome savo emocijas. Kaip aną vakarą pasakė Bilis Graham: „Tie pamokslininkai, dvasininkai, vykstantys į Pietus, ploja rankomis, muša kojomis aukštynžemyn į grindis ir tūpčioja, jie turėjo kažką, kuo jie džiaugėsi“. Na, taip, aš turiu Kažką, kuo aš džiaugiuosi. Suprantate? Suprantate? Taip. Taip, mes praradome savo emocijas.

²⁸³ Dabar tiesiog pakelkime savo rankas. Nesijaudinkite dėl ašarų, jos niekam nepakenks, suprantate. Tai nepakenks. „Tas, kuris sėja su ašaromis, neabejotinai sugrįš, nešdamas savo pėdus“. Gerai.

Vardui Jo šlovė! (Brangusis Vardas!)

Vardui Jo šlovė!

Ten mano širdžiai buvo pritaikytas Kraujas;

Vardui Jo šlovė!

Vardui Jo . . . (O, Dieve! Šlovė Dievui!)

Vardui Jo šlovė!

Viešpatie, panardink Sėklą į širdį!

. . . mano širdžiai buvo pritaikytas Kraujas;

Vardui Jo šlovė!

DIEVO PERKEIČIANTI JĖGA LIT65-0911
(God's Power To Transform)

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba šeštadienio rytą, 1965 m. rugsėjo 11 d., per Pilnos Evangelijos Verslininkų bendravimo pusryčius Ramados viešbutyje, Finikse, Arizona, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ įrašų.

LITHUANIAN

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org